

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις εβδομάδος, την Πέμπτη και Κυριακή. — Η τιμή της συνδρομής είναι 24 δραχ. κατ' έτος προπληρωτέα. — Η τιμή των καταχωρηθέντων θέλει είναι 30 λεπτά διά τον σίγον 50 στοιχείων. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις εις την Βασιλ. Τυπογραφίαν εντός δε της Ελλάδος εις τους διευθυντάς των ταχυδρομείων, και εκτός εις τους κυρίους Έλληνας. Προξένους.

Le Courrier Grec paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 dracs. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 23 Ιαννουαρίου.

DIMANCHE, 4 Février.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 22 Ιαννουαρίου.

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 3 Février.

Έκαστος δύναται να κρίνη περί της επικαιριότητος και της καταλληλότητος της Βασιλικής αποφάσεως της αφορώσης την προεδρίαν του υπουργικού συμβουλίου, και περί της ορθωτάτης του Άνακτος κρίσεως ως προς την πολιτικήν του κράτους, ως εκ της ύποθυμίας με την οποίαν έπευρήμισαν πάντες εις την ανακτορικήν πράξιν της 8 Δεκεμβρίου.

Όλοι ανεξαιρέτως αι εφημερίδες, οποιοσδήποτε χρωματισμού και αν ήσαν, όλοι ανεξαιρέτως οι Έλληνες οποιαδήποτε και αν ήσαν ενός εκάστου τα φρονήματα, συνησθάνθησαν εις την περίστασιν εκείνην ήλυν την ισχύν και την σύνεσιν των προθέσεων του Άνακτος αποφασίσαντος να διεθύνη άμέσως τα κοινά πράγματα, και να κυβερνήση ιδιοχείρως το σκάφος της πολιτείας μας. Έκτοτε ήρχισε νέα διά την Ελλάδα εποχή, ήτις έφείλκεσε προς έαυτήν όλων έν γένει την άφοσίωσιν. Και τρώντι το συμβεβηκός εκείνο είναι αξιοσημείωτον, και θέλει δοξάσει την Έλληνικήν μοναρχίαν, θέλει αποθανάτισει του Βασιλέως το όνομα, και θέλει καταστήσει αδιάσειστον της Ελλάδος το μέλλον. Μετά την εγκαθίδρυσιν της ανακτορικής εξουσίας, το έθνος καίτοι εμπλεον ελπίδων ως προς την νέαν αυτού πολιτικήν κατάστασιν, συνησθάνετο μολαταύτα ότι το πᾶν δέν είχεν άποπερατωθή, και ότι ά θρόνος δέν ειεδύθη εισέτι τον όριστικόν αυτού χαρακτήρα. Άλλ' έπειδή κατά την άφιξιν του Βασιλέως εις την Ελλάδα, ή νεαρά αυτού ήλικία δέν τον επέτρεπε να λάβη άμέσως εις χείρας του το πηδάλιον της Κυβερνήσεως, οι Έλληνες ανεχόμενοι της αντίβασιλείας την διοίκησιν, μακράν του να ματαιοπονώσιν αντιπολιτευόμενοι τους κατ' εκείνην την εποχήν διευθύνοντας τα κοινά πράγματα, έπροτίμων πάντοτε να τους παραινώσι και να τους φωτίζωσιν, ύποστηρίζοντες την τάξιν εκείνην των πραγμάτων καίτοι πρόσκαιρον ούσαν. Και τούτο διότι οι Έλληνες συνησθάνοντο ότι διά της τιαυτής διαγωγής των ώφελιον να προπαρασκευάσωσιν εις τον πολυπόθητον αυτόν Άνακτα το στάδιον το όποιον ήθελε διατρέξει, και ότι αι περιστάσεις αι όποίαι εδύνατον να φωτίσωσι τότε τα μέλη της Αντιβασιλείας ως προς τον δρόμον τον όποιον ώφείλον να βαδίσωσιν, ήθελον πραγματικώς κατασταθῆ άσυγκρίτω ώφελιμώτεροι εις τον Βασιλέα, όστις έμελλε να διαδεχθῆ μίαν ήμέραν την Αντιβασιλείαν. Έπαναπαύοντες άρα τας ελπίδας των εις τον Βασιλέα κυρίως, οι Έλληνες όλίγον έφρόντιζον περί της Αντιβασιλείας και περί των σηαλμάτων εις τα όποία εδύνατο να ύποπέση, πεποισμένοι όντες ότι τα πάντα ήθελον λάβει άλλην μορφήν, και ότι ήθελον βαδίσει συμφώνως προς τα συμφέροντα της Ελλάδος, άμα αναλάβη ο Βασιλεύς να διευθύνη ιδιοχείρως τας τύχας αυτής.

Άλλά διά να μάθωσι και οι Έλληνες και άπανα ή Ευρώπη την αληθῆ των πραγμάτων κατάστασιν, ή θεία πρόνοια επέτρεψεν εις τινας να ύποθέσωσιν ότι άπαιτείτο να μένη ή Ελλάς ύποταγμένη εις την ξένην πολιτικήν, διευθυνομένη πάντοτε υπό τινος ξένου και ιδού πώς εδημιουργήθη ή Αρχικαγγελαρία. Έκτοτε όμως παρετηρέτο ή ύπεροχή του ξενικού στοιχείου, ύπεροχή τοσοούτω μάλλον δυσάρεστος εις το έθνος καθόσον έτεινε να επεκτείνη την παράνομον αυτής ισχύν και μέχρι του θρόνου του Βασιλέως τον όποιον εθεώρουν ήδη οι Έλληνες ως το Παλλάδιον της ανεξαρτησίας των, και ως το σύμβολον της εθνικής αυτών αξιοπρεπειας.

Ποίος δέν εξέρει ότι μετά την εις την Ελλάδα επιστροφήν του ο Βασιλεύς ήρχισε με άνένδοτον σπουδήν να προπαρασκευάζη την ήμέραν καθ' ήν ήθελε δυνήθη αυτοπροσώπως να κυβερνήση το Βασιλείον του, όθεν άμα επιστάντος του καιρού τούτου ο Σ. ήμων Άναξ έλαβεν εις χείρας του τας ήνίας του Κράτους.

Καίτοι αφήσας εις τους ύπουργούς του άνεπαφον της διαγωγής των την ανεξαρτησίαν, και της συνειδήσεως των την έλευθερίαν, τα ώραιότερα δηλονότι προνόμια του πολιτικού αυτών χαρακτήρος, ο Βασιλεύς ήβηλε να συμμερισθῆ μετ' αυτών το φορτίον των Κυβερνητικών έργων, και είναι άναντιρρήτως βέβαιον ότι εις την προκειμένην περίπτωσιν αναλαβών τα δυσκολώτερα διοικητικά έργα, την Γενικήν δηλαδή των πραγμάτων Διεύθυνσιν, ο Βασιλεύς Όθων έδωσεν εις τους Μονάρχας όλης της γῆς παράδειγμα το όποιον και εις τους ισχυρωτέρους ακόμη ήθελε κάμει τιμήν να άπολο υθήσασιν.

Tout le monde peut juger de l'opportunité de la décision royale au sujet de la présidence du conseil des ministres, et de la justesse des pensées de Sa Majesté sur la politique à suivre dans le royaume, par l'unanimité des applaudissemens qui ont accueilli l'acte de souveraineté exprimé par l'ordonnance du 8 décembre dernier.

Il n'est pas un journal quelque soit sa couleur, pas un citoyen quelque soit son opinion, qui n'ait senti la vigueur d'intention et la sagesse de desseins que dénote l'arrivée directe du Roi Othon au maniemment des affaires, et qui ne se soit empressé de saluer avec dévouement, le lever de l'ère nouvelle qui vient de s'ouvrir en Grèce.

C'est qu'en effet l'événement est remarquable, propre à illustrer les destinées du trône, à immortaliser le nom du Roi et à rendre inébranlable l'avenir de la Grèce. Depuis l'installation de la monarchie, la nation, bien que remplie d'espérances sur sa nouvelle situation politique, sentait cependant que tout n'était pas terminé et que le trône n'était pas tout à fait revêtu de son caractère définitif. Cependant, comme l'âge du Roi à son arrivée en Grèce était un obstacle à ce qu'il mit immédiatement la main au timon gouvernemental, les grecs supportèrent patiemment le régime de la régence et loin de perdre leur temps à faire de l'opposition aux directeurs de l'administration d'alors, ou les vit toujours, préférablement empressés de conseiller, d'éclairer et de soutenir un ordre de choses qui n'était cependant que provisoire. Les grecs sentaient que c'était ainsi quels devaient préparer à leur véritable souverain la carrière qu'il devait parcourir, et que les circonstances qui pourraient éclairer les régens et placer sur une bonne voie, étaient, en définitive, encore plus profitables au Roi qui devait un jour remplacer la régence. Comptant donc surtout sur le Roi, les grecs ne s'inquiétèrent ni de la régence ni des fautes qu'elle pouvait commettre, surs qu'ils étaient que tout marcherait suivant les intérêts de la Grèce, dès que son Roi entreprendrait d'en diriger les destinées.

Mais, pour l'instruction des grecs et pour celle de l'Europe, la providence permit que quelques hommes crussent que la Grèce devait se *subordonner* à la politique étrangère, et recevoir un *étranger* pour directeur. Alors naquit l'archichancellerie, et sous son régime on remarqua dès le principe une prépondérance de l'élément étranger, prépondérance qui était d'autant plus pénible à la nation grecque quelle tendait même à porter son illégitime puissance jusques sur le trône du Roi, que les grecs considéraient déjà comme le palladium de leur indépendance, et comme le symbole de leur dignité nationale.

De retour en Grèce S. M. s'appliqua, avec une activité dont personne en Grèce n'ignore la persistance, à préparer le jour où il pourrait, en personne, gouverner son royaume et ce jour étant venu il prit en main les rênes de l'état.

Tout en laissant à ses ministres l'indépendance de conduite, et la liberté de conscience qui sont les plus beaux privilèges de leur caractère politique, le Roi voulut partager avec eux les charges et les travaux du gouvernement, et il est de fait, qu'en cette occasion, et en assumant sur lui même les travaux les plus difficiles: ceux de la direction générale, le Roi Othon donna à tous les princes de la terre un exemple que les plus puissans seront honorés de suivre.

Dans un état quelconque de l'Europe, où depuis des siècles les mœurs sont formées et les habitudes prises, où depuis un temps immémorial des principes sont admis, et où les affaires suivent paisiblement une route assurée, prévue, certaine et régu-

Εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλο τῆς Εὐρώπης κράτος, ὅπου πρὸ αἰῶνων ἤδη τὰ ἥθη ἐσχηματίσθησαν, ὅπου πρὸ ἀνημονεύτων χρόνων ὑφίστανται ἔξει καὶ ἀρχαί παραδεδομένοι, καὶ ὅπου τὰ πράγματα ὅλα βαδίζουσιν ἀταράχῳ δρόμῳ τινι βέβαιον, πρῶτισμένον, ἀσφαλὲ καὶ κανονικόν, πρῶτις τοιαύτης ὁποῖα εἶναι ἡ τοῦ βασιλέως Οὐανος, δὲν ἤθελεν ἔχει βέβαια τὴν ἀξίαν τῆς ὁποῖαν ἔχει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἀπαιτεῖται τὰ πάντα νὰ δημιουργηθῶσι τὸς ἄλλοις τινι ἠθικῶς, πολιτικῶς καὶ διοικητικῶς. Ἡ γενναῖα ἄρα ἀπόφασις τῆς Μεγαλειότητός του εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀξία γενικοῦ θαυμασμοῦ, καθόσον κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι εἰς τὸ στάδιον τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ διατρέξῃ ὑπάρχον ἐπισωρευμένα ἐμπόδια ἀναριθμητά, τὰ ὁποῖα μὲ κόπους μεγάλους θέλει δυνῆθαι νὰ ὑπερνικήσῃ. Κανεὶς δὲν εἶναι ἀπατημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ τῶν τόπων τούτου κατάστασιν, καὶ ἀνίσω. ἀφ' ἐνός μέρους ὁ Βασιλεὺς ἐπαναπαύεται εὐλόγως εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ του, καὶ εἰς τὴν σπανίαν αὐτοῦ ἀγγίξιαν ἧτις εἶναι ἡ πρωτίστη τοῦ χαρακτῆρος του βίασις, παρρησία δύναται τις μολταύτα νὰ κηρύξῃ ὅτι ὅταν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος φθάσῃ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ὀριστικὴν σύνταξιν τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, ἐκεῖνος ὅστις συνέλαβε καὶ ἐξέτελεσε τὸ τοιοῦτον ἔργον θέλει καταστήσει τὴν μνήμην του τοσοῦτον ἐνδοξον ὡς τὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνυψοῦται ὅστις ὑπὸ γενικὴν ἐπισημ. θεωρεῖ τὰ πράγματα ἀπέναντι τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκειται σήμερον ὁ Μεγαλειότατος ἡμῶν Ἄναξ, εἶναι βέβαια δύσκολον νὰ καταβῇ εἰς τὴν ἐρευναν τοῦ περὶ τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης ζητήματος, κατὰ δευτέρον ἀναντιρρήτως λόγον σπουδαίου, ἀλλὰ καθὼς πληροφορούμεθα, τὰ μέγιστα ἐπασχολοῦντος τινὰς τὴν στιγμὴν ταύτην. Τὴν θέλει γίνεαι, ἐρωτῶσιν οὗτοι, ἡ ἐγγύσις ἧτις προκύπτει ἐκ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, ὅταν ὁ Βασιλεὺς παρουσιάζεται μὲ τὸν ἱερὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα ὡς πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου;

Ἄγνωστον ἐντελῶς ποῖοι εἶναι ὡς πρὸς τούτο οἱ στοχασμοὶ τῆς Μεγαλειότητός του, ἀλλ' οὕτε θέλομεν ζητήσαι νὰ τοὺς μεθερμηνεύσωμεν καθ' ὁποιοδήποτε τρόπον, διότι ποτὲ δὲν εὐρέθημεν εἰς καταστάσιν νὰ τοὺς γνωρίσωμεν, εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην εὐχαρίστως ὠφελούμεθα ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν μὲ τὴν ὁποῖαν ἀνενοχλήτως ὑπὸ τὴν ἀνακτικὴν ἐξουσίαν δύναται ἕκαστος νὰ πρῆσθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ταύτην ἢ ἐκεῖνας τὰς ἀρχὰς, καὶ ἀναδεχόμενοι ὅλην τὴν ἐξουσίαν τῶν λόγων μας τὴν εὐθύνην κηρύττομεν παρρησίως ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι δὲν προέρχονται εἰμὴ ἀπὸ τὸ ἀτομικὸν ἡμῶν φρόνημα. Καὶ ἐν πρώτοις ἂν ὑποθέσῃ τις ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, ἀρχὴ κατὰ μέγα μέρος ἀόριστος, εἶναι χαρακτῆρος τοσοῦτον σπουδαίου ὅσον εἰς τινὰ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἤθελεν εἶσθαι πάντοτε ἐπιτετραμμένον νὰ ἐρωτήσῃ τις εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου κατ' ἐξαιρέσιν ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τὴν συνήθειαν νὰ ἀναλύωσι τὰ πάντα, εἰς τί συνίσταται ἡ τοιαύτη εὐθύνη; Δὲν ἐπαναπαύεται βέβαια εἰμὴ εἰς τὴν ἀτομικὴν τιμωρίαν τῶν ὑπουργῶν, καὶ εἰς τὰς πατριωτικὰς ἀρετὰς ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἡ κοινωνία θέτει ἐπὶ κεφαλῆς τῆς. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν διαφέρουσι διόλου ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολῖτας, καὶ ἡ θέσις τῶν δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο ἐξαιρετικόν εἰμὴ ὅτι διὰ τὰ φῶτα τῶν, τὴν ἐμπειρίαν τῶν, τὴν ἰκανότητα ἢ τὰ φρονήματα τῶν ἐκρίθησαν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἄξιοι καὶ ἰκανοὶ νὰ διευθύνωσι τὰ κοινὰ πράγματα ἐν ὅσῳ διαρκῶσι περιστάσεις τινές. Ἐπομένως ὡς ἐκ τούτου ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου εὐρίσκειται εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαρράλλετως θέσιν, καὶ ἡ πρωτοκλιθεδρία ἢ ὁποῖα τῷ χορηγεῖται δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ ὁ ἀνώτερος βαθμὸς τῶν ὁποῖων δίδει ἡ στιγμὴ ἐκεῖνη εἰς ἕνα τῶν ὑπουργῶν. Οὕτω καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ προεδρία τοῦ συμβουλίου ἀνατίθεται ποτὲ μὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα, ποτὲ δὲ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἄλλοτε πάλιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καθόσον ἀπαιτοῦσι δηλαδὴ τοῦ τόπου αἱ χρεῖαι νὰ ὑποτάσσονται κυρίως αἱ ὑπουργικαὶ ἐργασίαι εἰς τὰς οἰκονομικὰς, τὰς στρατιωτικὰς ἢ τὰς ἄλλας ἀνάγκας.

Ὅπως καὶ ἀνεῖχ. πρῶτος ὁ Βασιλεὺς κρίνει περὶ τῶν σιγμιαίων ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς ὑπουργοὺς του, καὶ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως κυρίως οἱ ὑπουργοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν. Ἐπομένως εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ὑπουργεῖα ἔχουσιν ὅλα ἐπίτης τὴν αὐτὴν σημασίαν, καὶ ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ διοικητικοὶ κλάδοι ἀπαιτοῦσι τὰς αὐτὰς ἐπίσης φροντίδας καὶ βελτιώσεις. Εἰς μόνον τὸν Βασιλέα ἄρα ἀπόκειται νὰ συμβιβασῇ τὰ ἔργα ἐνός ἐκάστου ὑπουργείου μὲ τὸν κοινὸν σκοπὸν πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλουσι ὅλα ἀνεξαιρέτως νὰ τείνωσι, καὶ πάντες ἐνομοῦσι ὅτι καταργῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν θέσιν ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπραξε εἰμὴ ἔργον λογικώτατον. Εἰς τὸ ἀντεκείμενον τοῦτο θέλομεν ἐπανέλθει καὶ αὖθις, πρὸς τὸ παρὸν δὲ περιοριζόμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἠθικὴ εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν εἶναι σήμερον ἡ αὐτὴ ὡς καὶ πρὸ δύο μηνῶν.

Ἐκαστος τῶν ὑπουργῶν κατ' ἰδίαν, εἶναι πάντοτε ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ κλάδου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τοῦ ὁποῖου ἡ διεύθυνσις τῷ ἀνετέθη, καὶ διὰ τοῦτο εὐλόγως δύναται τις νὰ εἰπῇ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη θέλει ἐπιφέρει εἰς τὸ ἐξῆς ὀρθωτέρας περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων κρίσεις καθότι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀντιπροσωπεύεται πλέον ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ ἔπαινοι ἢ αἱ ἐπικρίσεις ἐπευθυνόμενοι εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ὑπουργείων εἰδικῶς θέλουσιν ἔχει ἄμεσον καὶ πραγματικώτερον ἀποτέλεσμα, παρ' ὅταν ἀπευθυνόμενοι πρὸς πάντα ἐν γένει οἱ ἔπαινοι οὗτοι ἢ αἱ ἐπικρίσεις κυρίως δὲν ἀνήγοντο εἰς κανέν.

Ἄλλως τε εἰς τοὺς ὑπουργοὺς μας ἀπόκειται νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τοὺς συμπολίτας τῶν ὅτι ἡ ἠθικὴ εὐθύνη δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἐκλείψῃ δι' ἐκείνους τῶν ὁποῖων ἡ μόνη ἐπιθυμία εἶναι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπαξίως τὴν πατρίδα καὶ τὸν Μονάρχην τῶν ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ ὑφίστανται εἰς μόνην αὐτὴν τὴν εὐθύνην, καὶ ὅτι κυρίως ἡ εὐθύνη αὕτη ἐμπνέει εἰς τοὺς Ἰταλ-

lière, un acte comme celui du Roi Othon serait certes loin d'avoir la valeur qu'il a en Grèce, où tout est pour ainsi dire à créer, en morale, en politique, et en administration. Et la courageuse résolution de S. M. est d'autant plus digne de l'admiration générale, que personne ne se dissimule que la carrière qu'il a à fournir est encombrée d'obstacles, et jonchée de difficultés qui ne peuvent être vaincues et surmontées qu'au prix de mille travaux plus laborieux les uns que les autres. Personne en Grèce ne se fait illusion sur la situation de ce pays; et, si d'un côté le Roi à raison de compter sur l'amour de son peuple et sur la rare intelligence qui fait la base de son caractère, on ne craint pas toutefois de déclarer que lorsque la nation grecque sera arrivée à la constitution définitive de son état social, celui qui aura conçu et exécuté cette œuvre, aura rendu sa mémoire aussi impérissable que celle de la nation hellénique.

Il en coute de descendre des considérations générales, auxquelles on s'élève en présence de la position que vient de prendre le souverain de la Grèce, il en coute disons nous de descendre à traiter la question de la responsabilité ministérielle, question évidemment de second ordre, mais qui, à ce que nous apprenons, préoccupe vivement quelques esprits.— Que deviendra, se demandent plusieurs personnes, la garantie qui repose sur la responsabilité des ministres, si le Roi vient avec la sainteté du caractère sacré de sa personne, s'asseoir à la présidence du conseil des ministres?

Nous ignorons complètement quelles sont, à cet égard, les pensées royales, et nous ne voudrions nullement chercher à leur donner une traduction quelconque, attendu que jamais nous n'avons été en position de les connaître, mais en cette occasion nous aimons à faire usage de la liberté d'opinion que chacun est libre de professer sous le pouvoir de S. M., et, prenant sur nous mêmes la responsabilité de nos paroles, nous nous garderons bien de les donner comme n'émanant pas de notre pensée personnelle.

Et d'abord, en supposant que le principe, assez élastique, de la responsabilité des ministres, jouisse de la même importance que dans certains états d'Europe, il serait toujours permis en Grèce, où l'on a la coutume précieuse d'analyser tous les faits, et de les dépouiller du mysticisme qui souvent fait que leur existence n'est qu'illusoire, il serait toujours permis, disons nous, de demander en quoi consiste cette responsabilité. Evidemment elle ne repose que sur l'honneur personnel des ministres, et sur les vertus patriotiques qui existent ordinairement en ceux que la société place à sa tête.

Les ministres sont des citoyens comme les autres et leurs position n'indique, en général, jamais rien de particulier, si ce n'est que: par leurs lumières, leur expérience, leur capacité, ou leurs opinions ils ont été jugés par le Roi, dignes de diriger l'administration pendant la durée de certaines circonstances. Or, dans ce cas, le président du conseil se trouve dans la même position, et la préséance qui lui est accordée ne signifie pas autre chose que le degré supérieur d'importance que le moment donne à l'un des ministères. C'est ainsi, qu'en France ou en Angleterre, tantôt c'est le ministre de la guerre, tantôt le ministre de l'intérieur, tantôt le ministre des Finances qui occupe le fauteuil de président, suivant que les besoins de l'état exigent que les opérations du ministère soient particulièrement subordonnées aux nécessités financières, militaires etc. etc.

Dans tous les cas, c'est toujours le Roi qui est le premier juge des exigences du moment c'est par le Roi que les ministres sont nommés, et c'est surtout envers le Roi que les ministres sont responsables.

Eh bien, en Grèce, les ministères ont tous la même importance, et toutes les branches de l'administration exigent une même somme de soins d'activité et d'améliorations. Il n'appartient dans ces circonstances qu'au Roi de combiner les travaux de chaque ministère dans le but commun qui leur est désigné à tous, et l'on comprend qu'en abolissant, en Grèce, les fonctions de président du conseil, le Roi a suivi les lois de la logique la plus naturelle. Au reste nous comptons revenir plus longuement sur ce sujet, et nous nous bornerons pour le moment à dire que la responsabilité morale des ministres existe actuellement aussi positivement qu'elle existait il y a deux mois.

Chacun des ministres en particulier est toujours responsable envers le Roi et envers la nation, de la gestion de la branche du service public dont la direction lui est confiée et l'on peut même dire que l'opinion publique portera ses jugemens avec plus de précision que par le passé, attendu que le ministère n'étant plus personnalisé dans son président, les éloges ou la critique s'adressant spécialement à chaque ministère auront un résultat beaucoup plus prompt et plus efficace que lorsqu'adressés à tous, les éloges ou la critique ne tombaient en définitive sur personne.

Au reste c'est à nos ministres de prouver à leurs concitoyens, que la responsabilité morale ne peut jamais s'anéantir pour des

λήλους του Κράτους την προθυμίαν και τον ζήλον διά του οποίου κατορθώνουσι να υπερνικήσωσι όσα προσκόμματα απαντώσι. Τα καθήκοντά των είναι δυσχερέστατα, και ή εύθυνη των είναι μεγίστη, άλλ' ως εκ τούτου αυξάνουν και τα δικαιώματά των εις του κοινού την ευγνωμοσύνην.

Παράδοχοι συζητήσεις γίνονται εις τήν δημόσιον σήμερον περί του Καταστήματος της Β. Τυπογραφίας και Λιθογραφίας. Ο περιοδικός τύπος λαμβάνει μέρος εις αυτάς έκφραζόμενος υπέρ ή κατά του Καταστήματος τούτου, και πρό δέκα περίπου ημερών δέν γίνεται λόγος ειμή περί της Β. Τυπογραφίας εις όλα τα περιοδικά συγγράμματα, εις όλας τας εφημερίδας και εις άλλα επί τούτω έκδοδεόμενα φυλλάδια, ενώ ώφειλον ίσως να ενασχολώνται εις πολύ σπουδαιότερα αντικείμενα.

Δέν θέλομεν εβδαια λάβει μέρος εις συζήτησιν εις την όποιαν δέν εδυνήθημεν ακόμη ν' απαντήσωμεν την απαιτουμένην άμεροληψίαν, αλλά περιοριζόμεθα να ερωτήσωμεν και τους μέν και τους δε που επιστηριζόμενοι φρονούσιν ότι ή Κυβέρνησις δέν πρέπει να διατηρή ή προς χρήση της ιδιαιτέραν τυπογραφίαν, καθώς γίνεται εις όλα τα έξευγενισμένα και τα μάλλον πεφωτισμένα της Ευρώπης Κράτη; Διά ποίας εύλογοφανείς αιτίας ήθελεν αναγκασθή ή Κυβέρνησις να προστρέξη εις τους ιδιωτικούς τυπογράφους δι' εργασίας αι όποιαι απαιτείται ως επί τήν πλείστον να εκτελώνται ταχέως;

Διά ποίας εύλογοφανείς αιτίας δέν ήθελεν εϊσθαι ελευθέρα ή Κυβέρνησις να τυπώνη εις ιδιαίτερον κατάστημά της τας έφημερίδας της, τας βιβλία της, τας προκηρύξεις της, τα έγγραφα της υπηρεσίας της κτλ. κτλ;

Παρακαλούμεν τους όσοι άμφιβάλλουσι περί του δικαιώματος τούτου, να έρευνήσωσι μάλλον επισταμένως τας περί δημοσίου οικονομίας άρχάς επί των όποιων επιστηριζόμενοι δέθεν όμιλούσι, και είμεθα εβδαιαί ότι θέλουν πεισθεϊ περί της άπάτης των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

— Έπειδή δέν εφθασεν ακόμη ο περιμενόμενος εκ Γαλλίας Ταχυδρόμος, στερούμεθα όλως διόλου έξωτερικών ειδήσεων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Αναγινώσκουμεν εις την Έφημερίδα της Αύγουστης τα ακόλουθα:

« Διγινόμεναι διαπραγματεύσεις μεταξύ της αλλής της Ρώμης και της Πρωσιακής Κυβερνήσεως εμφαίνουσι μέγιστον λάθος τό όποιον άπ' άρχης εις την υπόθεσιν ταύτην συνέδη. Διότι άγίως ή Πρωσιακή Κυβέρνησις θεωρούσα τό ζήτημα ως όλως διόλου προσωπικόν και ως αναγόμενον εις μόνον τόν άτομικόν χαρακτήρα του Αρχιεπισκόπου της Κολόνης, έπεριόριζετο εις τό να ζητήση άπλώς την άντικατάστασιν του ως παραδαντος τους έν έσχρει νόμους και τας ίδίας αυτού υποσχέσεις, ή παπική Κυβέρνησις, ήθελεν ίσως ένδώσει εις τας απαιτήσεις της, είτε διά να διατηρήση τας φιλικάς σχέσεις της μετά της Πρωσίας, είτε διά την ειδιασμένην ύπόληψιν του Πάπα προς τό άτομον του Βασιλέως της Πρωσίας. Η Πρωσιακή όμως Καβέρνησις δέν ώφελιθη από τας τοιαύτας περιστάσεις, και ως εκ της διαγωγής της έπέφερε ήξιν ίσως αναπόφευκτον μεταξύ των δύο αϊλών, θεωρήσασα τό ζήτημα υπό ύποψιν θρησκευτικήν και ζητήσασα νέας διακηρύξεις ως προς τους μικτούς γάμους. Κατά δυστυχίαν ή αλλη της Ρώμης ένέδωσεν εις την περίπτωσιν ταύτην εις την έπιρρόην μεγάλης τινός δυνάμεως, ήτις άπ' άρχης παρεκίνησε τόν Πάπαν να δειχθή άδησώπητος εις την υπόθεσιν της Κολόνης. »

— Η αήτη έφημερίς λέγει ότι ο Ρωσικός στόλος όστις είχεν ελθει εξ Όδησσού εις Σεβαστόπολιν, έμελλε να έκπλεύση εκ του λιμένος της πόλεως ταύτης διά να διαχειμάση εις τα ανατολικά παράλια της Μαύρης θαλάσσης. Ο στόλος όντος διοικείται υπό του αντιναύαρχου Σταγκόκοβιτς ένός των μάλλον διακεκριμένων αξιωματικών του Ρωσικού Ναυτικού.

— Γράφουν εκ των μεθόριων της Ισπανίας.

— Ο Καρολικός Αρχηγός Ζαριάτεγης εύρίσκειται πάντοτε φυλακισμένος εις τό φραύριον της Ένκίας, και υποθέτουν ότι θέλει καταδικασθή εις θάνατον.

Γά έγκλήματα διά τα όποια κατηγορείται είναι τα έπόμενα. α. διότι εισήλθεν εις Σεγοβίαν και Γρανάαν κατά παράβασιν των όδηγιών του β'. διότι εδείχθη πολλά συγκαταβατικός προς τους βασιλικούς, και διότι ως εκ τούτου έπροξένη ζημίας εις τό ταμείον του Δόν Καρόλου, και γ'. διότι δέν έπροστάτευσεν κατά τας όποιας είχε λάβει διαταγάς την ύπαναχώρησιν του Βασιλικού στρατοπέδου.

— Ο Συναγματάρχης Βίνγκερ είναι πάντοτε έπιφορτισμένος να διατηρή την κοινήν ήσυχίαν εις Γοττίγγην.

— Ο Αντιστράτηγος Γολοβίν Διευθυντής των Έκκλησιαστικών και της Δημοσίον Έκπαιδεύσεως εις τό Βασίλειον της Πολωνίας, διορίσθη Αρχιστράτηγος του κατά τόν Κανόνα στρατού και διοικητής της Γεωργίας και της Αρμενίας.

Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Υ Σ

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

20. Ιαννουαρίου.

ΣΥΡΑ. Σακολέβα Έλληνική Αθήνα, πλοίαρχος Κ. Χ. Αντιās, με διαφόρους πραγματείας.

ΓΕΝΟΥΗ. Βρίκιον Σαρδιακών. Βιάτζια, πλοίαρχος Ν. Ρεμούκας, με διαφόρους πραγματείας.

hommes qui ont à cœur de servir dignement leur patrie et leur souverain; que les vertus civiques ne s'alimentent que de cette responsabilité elle même, et que c'est précisément en elle que les fonctionnaires publics puisent l'ardeur et le zèle qui les aident à surmonter les difficultés de leur position, et les labeurs de leur mission; leur tâche est grande, et difficile, leur responsabilité est immense, mais c'est justement là leur plus beau titre à la reconnaissance publique.

Des discussions étranges se produisent en public, au sujet de l'établissement Royal d'Imprimerie et de Lithographie. Les journaux s'en occupent, prennent parti pour ou contre, et, depuis environ une dizaine de jours, il n'est question que de l'imprimerie Royale dans des brochures, dans les feuilles, et, nous sommes peines de le dire, dans des conversations où l'on s'attendrait à rencontrer des sujets plus importants de discussion.

Nous ne voulons pas prendre part à une dispute où, jusqu'à présent, il est impossible de rencontrer de l'impartialité; et en deux, mots nous demanderons aux uns et aux autres en vertu de quoi ils pensent, que le gouvernement grec ne devrait pas entretenir une imprimerie à son usage, ainsi que cela a lieu dans tous les pays les plus civilisés et les plus éclairés de l'Europe?

En vertu de quoi, le gouvernement serait il contraint de se mettre à la disposition d'imprimeurs particuliers, pour des travaux qui les plus souvent demandent une diligence dont on n'est sûr qu'en s'en occupant soi même?

En vertu de quoi le gouvernement ne serait il pas libre d'imprimer lui même, ses journaux, ses livres, ses affiches, ses publications, ses papiers de service etc. etc.?

Nous renvoyons ceux qui doutent de ce droit à un examen plus attentifs des principes d'économie publique, sur les quels ils s'appuient, et nous sommes sûrs qu'ils finiront par s'apercevoir eux mêmes de l'erreur où ils sont tombés.

EXTÉRIEUR.

Le courrier de France n'étant pas encore arrivé nous manquons absolument de nouvelles étrangères.

NOUVELLES DIVERSES.

— On lit dans la Gazette d'Augsbouurg:
« Les négociations entamées entre la cour de Rome et le gouvernement Prussien, dénotent une faute capitale qu'a été commise dès le principe.
« En effet si le gouvernement Prussien, considérant la question comme purement personnelle, et intéressant uniquement le caractère de l'archevêque de Cologne, s'était borné à demander son changement pour violation des lois de l'état et des promesses par lui faites, il est probable que le gouvernement Pontifical eut cédé, soit pour entretenir la bonne intelligence entre les deux cours soit à raison de l'estime que le Pape professe pour S. M. le Roi de Prusse.
« Mais la cour de Prusse a gâté sa position et rendu une rupture presque inévitable, en se plaçant sur le terrain religieux, pour solliciter, tant le retrait de la prohibition concernant la doctrine hermésienne, que des déclarations nouvelles sur les mariages mixtes. Il n'est malheureusement que trop vrai qu'une grande puissance à exercé dans cette circonstance une influence facheuse sur la cour de Rome, et que depuis longtemps cette puissance avait excité le souverain pontife à ne pas céder dans l'affaire de Cologne. »

— On lit dans le même journal. La flotte Russe qui était arrivée d'Odessa à Sébastopol devait quitter la rade de cette ville pour aller croiser pendant l'hiver sur les côtes de l'Abasie et surtout sur la côte Orientale de la mer noire. Cette flotte est commandée par le contre-Amiral Stanjukowitsch l'un des officiers les plus distingués de la marine impériale.

— On écrit de la Frontière d'Espagne:
Le chef Carlisle Zariatégui est au cachot dans le fort de la Encina. On pense qu'il sera condamné à mort.

Les faits criminels dont il est accusé sont 1° d'être entré à Ségovie et à la Granja malgré ses instructions. 2° d'avoir usé de trop de douceur avec les Christinos et d'avoir ainsi occasionné au trésor de Don Carlos, la perte des rançons qui auraient pu être exigées. 3° Enfin d'avoir désobéi aux ordres qui lui avaient été donnés de couvrir la retraite du quartier royal, qu'il a laissé à découvert dans une retraite du prétendant.

— Le colonel Winicker est toujours chargé du maintien de la tranquillité publique à Göttingue.

— Le lieutenant général Golowine, directeur des Cultes et de l'Instruction publique du royaume de Pologne, a été nommé général en chef de l'armée du Caucase et gouverneur de la Géorgie et de l'Arménie.

MOUVEMENTS DU PORT DU PIRÉE,

ARRIVÉES.

1. Février.

De SYRA la Sakolève grecque l'Αθήνα, Cap°. Critis Hadji Entias, avec marchandises diverses.

21. Ιαννουαρίου.
ΠΙΟΡΟΣ. Γαβάρβα Έλληνική ό Φοίνιξ, πλοίαρχος Μπούτης.
ΚΑΛΑΜΑΙ. Γολέττα Έλληνική, Ναυπλία, πλοίαρχος Ανάργυρος.
ΑΠΟΠΛΟΥΣ.
 20. Ιαννουαρίου.
ΝΑΥΠΛΙΟΝ. Κορβέττα Βασιλική, Άμαλία.
 21. Ιαννουαρίου.
ΥΑΡΑΝ. Μαρτήγος Έλληνικός, Δημοσθένης, πλοίαρχος Μερκούρης.
ΓΑΛΛΙΑΝ. Γαλλικόν Βρίκιον πολεμικόν Βουγενβίλ, πλοίαρχος Δεδούλ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

	Βαρομετρων			Θερμομετρων			Άνεμος	
	πρωί	Μεσημ.	Εσπέρα.	πρωί	Μεσημ.	Εσπέρα.	πρωί	Εσπέρα.
20. Ιαννουαρίου.	28,1	28, 1.	28, 0	8.	12.	7.	νότος,	νότος,
21. " " "	28,10	27, 10.	27, 10.	9.	12.	8.	" "	" "
22. " " "	27,10	27, 9.	27, 9.	7.	14.	9.	" "	" "

Καιρός

	πρωί	Μεσημ.	Εσπέρα.
νεφώδης,	νεφώδης,	καλός.	
" "	" "	εργχ.	
καλός,	καλός,	νεφώδης.	

Άριθ. 300.

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ.

Συγκείμενον από τους δικαστάς Νικόλαον Φλογαίτην πρόεδρον, Χριστόδουλον Αύγερινόν, Ανακριτήν, Αντώνιον Βελισσαρίον, Γεώργιον Γρυπάρην, και Ιωάννην Μ. Μαυροκορδάτον.

Συνελθόν την 31. Δεκεμβρίου τ. ε. εις δημοσίαν συνεδρίασιν, επί παρουσίαι του αντισαγγελίως Νικολάου Ιωαννίδου, και του υπογραμματέως Πέτρου Γαλανοπούλου, κωλυομένου του γραμματέως Κωνσταντίνου Μελλά, διά τήν δικαστήν τον Δημήτριον Κ. Τρέτζικα υπεύθυνον συντάκτην της εφημερίδος ή 'Αθηνα, κατηγορούμενον, ότι διά των εις τό ύπ' αριθ. 490—1 φύλλον της αὐτῆς εφημερίδος αναφερομένων εκφράσεων του προσπαθεί να διεγείρη μίσος και περιφρόνησιν κατά της κυβερνήσεως.

Ο παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εισαγγελίης δια τοῦ ὑπὸ 19 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς κλητηρίου θεσπίσματος του κατηγορήσε τον Δημήτριον Κ. Τρέτζικα υπεύθυνον συντάκτην της εφημερίδος, ή 'Αθηνα, ότι διά των ἀκολουθῶν ἐκφράσεων του περιεχομένου εις τήν 2029 σελίδα τοῦ ὑπ' αριθ. 490 —1, φύλλον της αὐτῆς εφημερίδος, « Νά διεξέλθουν τοὺς ἐλιγμούς τοὺς ὁποίους ή Ξενοκρατεία » και ή νομικωτάτη τοῦ Κ. Παΐζου κερσάλη παρεσιδήσεν εις τον νόμον τούτον » πῶς ἡμποροῦν νά διατηρήσουν τὰς εφημερίδας των » και εις τήν αὐτὴν σελίδα « και μόλα ταῦτα ή Ξενοκρατεία μας ἀπὸ καιρὸν εις καιρὸν ἀλλάζει φῶσιν, » ή 'Αντιδασιλεία λ. χ. εἶχε τήν πολιτικὴν της και τήν ξένην ἐπιφῶσιν ὑπὸ τήν ὁποίαν τήν ὑπέταττε—ή 'Αρχικαγκελαρία ἑσαύτως τήν ἰδικήν της, και ὁ πρωτοπουργὸς 'Ρουδχάρτος θέλομεν νά μὴν ἀκολουθήσῃ ὡς πρὸς τον σκοπὸν του ἰὸ παραδειγμα των συντοπητῶν του και νά μὴ συντελέσῃ και αὐτὸς εις τήν πραγματοποιήσιν των σχεδίων του ἐντολέως; » προσπαθεῖ νά διεγείρη μίσος και περιφρόνησιν κατά της κυβερνήσεως, και διά τοῦ αὐτοῦ θεσπίσματος τον προσεκάλεσε νά ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου εις τήν σημερινήν συνεδρίασιν διά νά δικασθῇ.— Ο κατηγορούμενος ἐνεφανίσθη ἔχων και συνηγόρους του τοὺς δικηγόρους Μαρίνον Μαρίνογλου και Σπυρίδωνα Πήλιζα— ὁ αντισαγγελίως ἐζήτησε νά κηρυχθῇ ἐνοχος της προσαπομείνης εις αὐτὸν κατηγορίας.

ἔθεν τὸ δικαστήριον

'Ακουσθὲν τὸν ἀντισαγγελέα και τοὺς συνηγόρους τοῦ κατηγορουμένου. Λαθὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπαρτίζοντα τήν προκειμένην κατηγορίαν ἐγγράφα—και Σκερθὲν κατὰ τὸν νόμον.

'Επειδὴ προσπάθεια πρὸς διεγερσιν μίσους ή περιφρονήσεως κατὰ της κυβερνήσεως δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ, εἰμὴ δι' ἀλλεπαλλήλων πράξεων, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἀλλεπαλλήλων πράξεις, τείνουσαι πρὸς διεγερσιν μίσους ή περιφρονήσεως δὲν ὑπάρχουν.

'Επειδὴ εις τὸ δικαστήριον ἀπόκειται νά χαρακτηρίσῃ τήν ὡς αξιόποινον κατηγορουμένην πρᾶξιν, εἴαν αὐτὴ ἐχαρακτηρισθῇ ἐσφαλμένως ὑπὸ της κατηγορίας.

'Επειδὴ αἱ ἐκφράσεις τοῦ κατηγορουμένου φύλλον της εφημερίδος, ή 'Αθηνα ὑπ' αριθ. 490—1 « νά διεξέλθουν τοὺς ἐλιγμούς τοὺς ὁποίους ή Ξενοκρατεία » και ή νομικωτάτη τοῦ Παΐζου κερσάλη παρεσιδήσεν εις τον νόμον τούτον, » πῶς ἡμποροῦν νά διατηρήσουν τὰς εφημερίδας των. Και μόλα ταῦτα ή Ξενοκρατεία μας ἀπὸ καιρὸν εις καιρὸν ἀλλάζει φῶσιν—ή 'Αντιδασιλεία λ. χ. εἶχε τήν πολιτικὴν της εις τήν ξένην ἐπιφῶσιν, ὑπὸ τήν ὁποίαν τήν ὑπέταττεν— ή 'Αρχικαγκελαρία ἑσαύτως τήν ἰδικήν της, και ὁ πρωτοπουργὸς 'Ρουδχάρτος θέλομεν νά μὴν ἀκολουθήσῃ ὡς πρὸς τον σκοπὸν του τὸ παραδειγμα των συντοπητῶν του, και νά μὴν συντελέσῃ και αὐτὸς εις τήν πραγματοποιήσιν των σχεδίων του ἐντολέως; » — Ἀπέχουν πολὺ της ἐδοχρημοσύνης ή ὁποία ὁποία ἐπιβάλλεται ἀπὸ τον νόμον [§. 20. ἐδ. δ. του περὶ ἐξουδρίσεως κτλ. νόμου] εις τὰς συζητήσεις των πράξεων των ὑπουργῶν, εἶναι ἐπομένως δυσσημία κατὰ της κυβερνήσεως και των πράξεων αὐτῆς.

Διά ταῦτα,

Κηρύττει τον Δημήτριον Κ. Τρέτζικα, ἐκ Λεθαδίας, ἐτῶν 26. υπεύθυνον συντάκτην της εφημερίδος, ή 'Αθηνα, ἐνοχον, ότι διά των εις τό ἀπὸ 4. τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπ' αριθ. 490-1 φύλλον της εφημερίδος εις τὰ διάφορα, σελίδα 2029 ἐκφράσεων του ἐδυσφήμισε τήν κυβερνήσιν και τὰς πράξεις αὐτῆς.

Μετὰ τήν ἀπαγγελίαν της ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

(ΔΥΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ).

Ο Υπεύθυνος Συντάκτης Ιωάννης Α. Μπαλῆς.

De GENES le Brick Sarde la Viaggia, Capitaine Remsoca, avec marchandises diverses.

2. Février.

De POROS, la Gabarre grecque le Phenix, Capitaine Boutis.
 De KALAMOS, la Gœlette grecque Nauplie, Capitaine Anargiro.

DEPARTS.

1. Février.

Pour NAUPLIE, la Corvette Royale L'Amélie.

2. Février.

D'HYDRA, le Martigue grec, le Démosthènes, Capitaine Mercury.
 De TOULON, le Brick Français le Bougainville, Commandant Devoulox.

OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES.

	Baromètre			Thermomètre			Vent			Temps		
	matin	midi	soir	matin	midi	soir	matin	midi	soir	matin	midi	soir
1. Févr.	28,1	28,1	28,0	8	15	7	sud	sud	sud	ouag.	nuag.	beau
2. "	28,10	27,10	27,10	9	12	8	"	"	"	"	"	pluie
3. "	27,10	27,9	27,9	7	14	9	"	"	"	beau	beau	nuag.

'Ακουσθὲν τὸν Ἀντισαγγελέα.

'Ακουσθὲν τὸν συνήγορον τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου.

Σκερθὲν κατὰ τὸν Νόμον,

'Επειδὴ ή πρᾶξις, της ὁποίας ἐκηρύχθη ἐνοχος ὁ υπεύθυνος συντάκτης της εφημερίδος ή 'Αθηνα, Δημήτριος Κ. Τρέτζικας, προδίδεται ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ α. ἐδαφίου τοῦ 20. άρθρου τοῦ περὶ ἐξουδρίσεως ἐν γένει και περὶ τύπου νόμου, λέγει οὕτως. « Ὅστις εις δημοσίαν συνέλευσιν ή εις δημοσίους τόπους » παρόντων πολλῶν, ἐγγράφος, ή διὰ συμβολικῶν παραιοτάσεων ή ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸν δημόσιον βουσημεί, λαιδορεῖ με περιφρονητικὸν χλευασμὸν, » ή διὰ ἀπειλητικῶν, ή στασιαστικῶν ἐκφράσεων, προσβάλλει τήν κυβερνήσιν; » ή τὰς πράξεις αὐτῆς, ή προσπαθεῖ νά διεγείρη μίσος ή περιφρόνησιν κατὰ της κυβερνήσεως, ή των πράξεων της, καταδικάζεται εις φυλάκισιν τριῶν μηνῶν » μέχρι δύο ἐτῶν — ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τούτων των περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν εις τήν κυβερνήσιν, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν » Διὰ της παρούσης διατάξεως δὲν ἐμποδίζεται ή ἐλευθερία της ἐδοχρημοσύνησε των πράξεων των ὑπουργῶν.

'Επειδὴ κατὰ τὸ 37. άρθρ. τοῦ αὐτοῦ νόμου « ή κατάχρησις της ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κωκυρογγήματος, ή πλημμελείματος ἀποτελεῖ ἰδιαιτεραν » τινα ἐπιδορνούσαν αἰτίαν.— Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται πάντοτε » ἐκτὸς της φυλάξεως, και χρηματικὴ ποινὴ ποινὴ ἑκατὸν μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν, εις δὲ τὸν υπεύθυνον συντάκτην της εφημερίδος ή τοῦ περιοδικικοῦ συγγράμματος, ἐπὶ μὲν κωκυρογγήματος καταγινώσκονται συγχρόνως και παῦσις τοῦ ἐπιτηδεύματος του παντελῶς, ἐπὶ δὲ πλημμελειμάτων κατὰ μὲν » πρῶτην και δευτέραν φασὴν δύναται νά ἐπιδῶληθῇ παῦσις προσωρινὴ ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, κατὰ δὲ τρίτην ἐπιβάλλεται πάντοτε παῦσις τοιούτου » ἐνὸς ἐτους, εἴαν δὲ οὗτος περιπέση και αὐθις εις τὸ τοιοῦτον πλημμελεμα, » παύεται ὀλοτελῶς.

'Επειδὴ κατὰ τὸ 39. τοῦ αὐτοῦ νόμου. « Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἀφορῶσα τὰ εις τον τύπον ἀναγομενα κωκυρογγήματα πλημμελείματα, » πρέπει ἅμα κατασταθῆ τελειοδικως, νά δημοσιεῖται διὰ τριῶν παρὰ τοῦ προεδρου τοῦ δικαστηρίου προδιορισμένων ἐγγχωρίων εφημερίδων, ή ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, με δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος.

« Ἐάν ή κατηγορία ἔχει ἀντικείμενον ἐγχώριον τινα εφημερίδα ή περιοδικὸν σύγγραμμα, ὁ ἐκδότης χρεωσται νά καταχωρήσῃ εις τήν ἰδιαν του εφημερίδα » τήν ἀπόφασιν ἐντὸς των ἐκτὸ προσεχῶν ἡμερῶν ἄλλως ὑποδύλλεται εις ποινήν χρηματικὴν εἰκοσιν ἔως διακοσίων δραχμῶν και ἀναγκάζεται νά τήν καταχωρήσῃ.

'Επειδὴ κατὰ τὸ 40. άρθρ. τοῦ αὐτοῦ νόμου. « Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐπακόλουθον και τήν δήμευσιν τοῦ κατακριθέντος συγγράμματος.

'Επειδὴ τὸ γεαρόν τοῦ παραβιασθέντος νόμου εἶναι περίστασις, ἦτοι εἶναι δίκαιον νά ληθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τήν ἐπιμέτρησιν της ποινῆς.

Δια ταῦτα.

Καταδικάζει τον Δημήτριον Κ. Τρέτζικα υπεύθυνον συντάκτην της εφημερίδος ή 'Αθηνα, εις τριμηνον φυλάκισιν εις χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν ἑκατὸν, και εις τὰ ἐξοδα της παρουσίας δικῆς.

Διατάττει τήν δημοσίευσιν της παρούσης ἀποφάσεως, δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος διὰ των εφημερίδων τοῦ Ταχυδρόμου, των Ἀγγελιῶν και της Νομικῆς πρὸς δὲ και εις τήν ἰδιαν εφημερίδα της 'Αθηνας, ἅμα ή ἀπόφασις κατεσταθῆ τελειοδικως.

Διατάττει και τήν δήμευσιν τοῦ κατακριθέντος φύλλον της εφημερίδος, ή 'Αθηνα ὑπ' αριθ. 490-1 και ὑπὸ χρονολογίαν 4. τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς.

Η ἐκτέλεσις της παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εις τον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εισαγγελέα.

'Απερασίσθη και ἐξεδόθη ἐν 'Αθήναις τήν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1837 ἐτους.

Ο Πρόεδρος Ν. Φλογαίτης.

Χ. Αύγερινός

Α. Βελισσαρίος

Γ. Γρυπάρης

Ι. Μ. Μαυροκορδάτος.

Ο ὑπογραμματέως, Η. Γαλανόπουλος.

Le gérant responsable Jean A. Balis.

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ 1838.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΚΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις 1) του κλητήρος του ειρηνοδικείου Άστρους. — 2) του κλητήρος του ειρηνοδικείου Δωρίδος. — 3) του κλητήρος των εν Τριπόλει πρωτοδικών και διατελούντες παρά τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ψωφίδος. — 4) του κλητήρος των εν Λαμία πρωτοδικών. — 5) του κλητήρος των εν Μεσολογγίῳ πρωτοδικών. — 6) του κλητήρος του εἰρηνοδικεῖου Λεβαδίας. — 7) του κλητήρος των εν Τριπόλει πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως. — 8) δύο του παρά τῷ εν Ἀθήναις πλημμελειῶν εἰσαγγελέως. — 9) του εἰρηνοδικεῖου Μεσολογγίου. — 10) του παρά τοῖς εν Ναυπλίῳ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως. — 11) του κλητήρος τῆς περιφερείας των εν Πάτραις πρωτοδικών. — Κατὰ τὸ γένος των ἐγγόντων προσόντα ἐνόρκου κατείκων τῆς δικαιοσύνης Εὐρυτανίας. — Πρόγραμμα του προέδρου των εν Μεσολογγίῳ πρωτοδικών.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Αριθ. ἐγ. 15).

(1)

(Αριθ. Πρωτοκόλ. 625).
(Πλ. 423).

Ὁ κλητῆρ του εἰρηνοδικεῖου Ἀστρους
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Νοεμβρίου τοῦ 1837. τριακοστού ἐβδόμου ἔτους ἡμέρα σάββατον τῆς ἐβδομάδος Μ. Μ. ἀπέλθον εἰς ἅγιον Πέτρον τῆς Κυνοῦριας ἀπὸ Ἄστρους τῆς αὐτῆς διὰ νὰ παραλάβω ἀπὸ τὸν κλητῆρα Ἰωάννην Σαράντου διαμένοντα εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον ἁγίου πέτρου, τὰ ἐνδεικτικὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας γενομένης παρ' αὐτοῦ εἰδοποιήσεως καὶ τοιχοκολλήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Ἰωάννου Σταυράκου ἐκ Καστρῶν οὐφειλέτου τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ παρουσιάσω αὐτὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 913: τῆς πολ. δικονομίας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν ὁποῖαν προσδιόριζον κατὰ τὸ ἀριθ. 958: τῆς αὐτῆς δικονομίας εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 4, ἐκθεσίν μου περὶ κατασχέσεως τῶν εἰρημένων κτημάτων τοῦ ἀνω λεχθέντος Σταυράκου τὴν εἰκοστὴν πρώτην Νοεμβρίου ἡμέραν κυριακὴν ε. ε. ἦτις καὶ καταχωρήθη εἰς τὸ 8α. φύλλον τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ παρατηρήσας αὐτὰ, ὅτι ἦτον ὄλως διόλου ἄτακτα, καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς τοιχοκολλήσεως, καὶ μὴ ἀναφέροντα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κήρυκος, ἕνεκα τούτου ἀνέβλεπον τὸν πλειστηριασμὸν τῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 8. προσαρτωμένην κατὰ λέξιν ἐκθεσιν περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν ἀνωθεν κτημάτων τοῦ Ἰωάννου Σταυράκου καὶ προσδιόριζω ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν δεκάτην ἐνάτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Δεκεμβρίου ε. ε. ἦτις εἶναι τελειοτικὴ, ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον, καὶ τόπον καὶ μὲ τὰς αὐτὰς συμπρωτίας, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ἡ ἀνωτέρω ἐκθεσις ὑπ' ἀρ. 8. καὶ τούτου πρὸς ἐπέλεσιν τῶν ἀρθρων 955. ἀριθ. 2. καὶ 967. ἀριθ. 2. τῆς αὐτῆς δικον. ἀντίγραφον τῆς παρούσης νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν καὶ τοιχοκολληθῆ εἰς ἅπαντα τὰ μέρη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας. ἐν ἁγίῳ Πέτρῳ. Ὁ κλητῆρ Σταματίας Εὐσταθίου ἀρ. 8. Ὁ κλητῆρ του εἰρηνοδικεῖου Ἄστρους εἰδοποιεῖ ὅτι συμμόρφως μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 74. πράξεως τοῦ προέδρου κτλ. ὡς εἰς τὸ φύλλον 82. τῶν Ἀγγελιῶν ε. ε. εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 8. εἰδοποιήσιν μου.

Ἐν Ἄστρει τὴν 22. Νοεμβρίου 1837.

Ὁ κλητῆρ Σταματίας Εὐσταθίου.

(Αριθ. πρωτοκόλ. 540).

(2)

(Πλ. 378).

Σήμερον τὴν πέμπτην Ὀκτωβρίου τοῦ 1837 ἔτους, ἡμέραν τρίτην ὦραν 1: Μ. Μ. δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 16. ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικεῖου Δωρίδος κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς, καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κ. Λεωνίδου Λοιδωρική, πληρεξουσίου τοῦ Εὐσταθίου Μπαμπέτα, μετέβην ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ εἰς τὸ χωρίον ἀνω Μουσινίτσας καὶ παραλαβὸν τοὺς δύο ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένους μάρτυρας ἀσχέτους συγγενεῖς κατὰ τὸν νόμον Κ. Δήμον Παπᾶ Κωνσταντίνου καὶ Π. Κουτρομπούσην ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς ἀρθροις 863. καὶ ἐπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ κατέσχεσα ἐν σπιτότοπον μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, τρία στρέμματα χωραφίου εἰς θέσιν παγωνέντικαις λογγαῖς, δύο ὁμοίως εἰς θέσιν παλαιοχωρί, ἐν ὁμοίον ἀμπέλι, δύο ὁμοία χωράφια εἰς Ἄγρον Δημήτριον, δύο ὁμοία εἰς Πιλαλίστρα ἐκτιμηθέντα ὅλα ὁμοῦ διὰ δραχμὰς τριακοσίας πενήντα τοῦ Ἰωάννου Παλάσκα.

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει ἐνεργηθῆ ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, ἀφοῦ ἡ παρούσα κοινοποιήθη διὰ τοῦ δημοσίου φύλλου:

Ὁ εἰρηνοδικὴς Δωρίδος θέλει ἐνεργῆσαι τὸν πλειστηριασμὸν τῶν μνημονευθέντων κτημάτων.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης κατασχέσεως ἐτοιχοκολλήθησαν ἐν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ οὐφειλέτου, ἕτερον εἰς τὴν πρωτεύουσαν Δωρίδος καὶ ὑποἀνήκει.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος, καὶ παρὰ τῶν μαρτύρων:

Οἱ μάρτυρες, Δήμος Παπακωνσταντίνου, Παναγιώτης Κουτρομπούσης.
Ὁ παρά τοῦ εἰρηνοδικεῖου Δωρίδος ἐνεργῶν κλητῆρ.
Σπυρίδων Αναγνωστόπουλος.

Ὁ παρά τοῦ εἰρηνοδικεῖου Δωρίδος ἐνεργῶν κλητῆρ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἡμέραν κυριακὴν ὦραν 10: Π. Μ. ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐνόπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου Κ. Π. Ἰωάννου θέλουν πλειστηριασθῆ τὰ εἰς τὴν προσαρτωμένην ἐκθεσιν κατασχέσεως τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἀναφερόμενα κτήματα τοῦ Ἰωάννου Παλάσκα οὐφειλέτου πρὸς τὸν Εὐσ. Μπαμπέ-

τόπουλον, δραχ. ἑξακοσίας τριακοντα: τιμῆ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει χρησιμεύσει ἢ παρὰ τῶν εἰρημένων μάρτυρων ἐκτιμησάντων· ἢ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ νόμου. Ἡ δημοπρασία ἀρχεται τὴν 10 ὦραν Π. Μ. καὶ λήγει τὴν 1. Μ. Μ. ἢ πώλησις γίνεται εἰς χεῖρας μετρητὰ μεταβιζίνοντας τοῦ κτήματος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ. Ἡ παρούσα νὰ κοινοποιηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Λοιδωρική τὴν πέμπτην Ὀκτωβρίου 1837.

Ὁ κλητῆρ, Σπυρίδων Αναγνωστόπουλος.

(Αριθ. ἐγγραφ. 45).

(3)

(Αριθ. πρωτοκόλ. 623).
(Πλ. 420).

Ὁ παρά τοῖς ἐν Τριπόλει πρωτοδικαῖς κλητῆρ καὶ διατελῶν
παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ψωφίδος.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 171 πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν μνηολογουμένην τὴν 30 Ὀκτωβρίου τ. ε. ὅστις διατάττει τὸν τῆς περιφερείας τῆς Γόρτυνος κλητῆρα νὰ ἐνεργῆσῃ τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἐκ Λαγκαδίων Ἰωάν. Μπράβου, καὶ Γεωργίου Δημητραπεοπούλου, οὐφειλέτων πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον, δραχμὰς χιλιάς διακοσίας, ἀριθ. 1200, προερχομένην ἀπὸ ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωρίων Ἀσπρα Ὀσπητία καὶ λοιπῶν τοῦ 1836 ἔτους, κατὰ τὰς ἐπισυναμμένους χρεωστικὰς ὁμολογίας τους. Δυνάμει λοιπὸν τῆς αὐτῆς πράξεως καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἀρμοδίου ταμῆα Γόρτυνος, Κ. Ἀθανασ. Αυτωνοπούλου, ὅστις μὲ παραγγέλει νὰ ἐνεργῆσῃ τὴν κατάσχεσιν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον οὐφειλέτων Ἰωάν. Μπράβου καὶ Γεωργίου Δημητραπεοπούλου, κατοίκων Λαγκαδίων, ἐπὶ κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων πρὸς ἐξαφῆλιν τοῦ προειρημένου γρέους των τῶν 1,200 δραχμῶν, καθὼς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ κ. τ. λ. ἀφοῦ πρῶτον ἐθεωρήθησαν τὰ ἀρθρ. 862 καὶ 866 τῆς πολιτ. δικονομίας ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ εἰσῆλθον σήμερον ἡμέραν τετάρτην καὶ ὦραν τετάρτην μ. μ. κατὰ τὰς 17 Νοεμβρίου τ. ε. εἰς τὴν κωμόπολιν Λαγκαδίων, ὅπου κείνται τὰ ἀκίνητα πράγματα τοῦ Ἰωάν. Μπράβου, παραλαβὸν τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου Τηθίδος Κ. Τριαντάφυλ. Στσιασινόπουλον, καὶ τοὺς δύο ἐνηλικίους ὑπογεγραμμένους μάρτυρας ἀσχέτους συγγενεῖς, καὶ ἐνήργησα τὴν κατάσχεσιν τῶν ἀκολουθῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Ἰωάν. Μπράβου, τὰ ὁποῖα ἐκτιμήθησαν παρὰ τοῦ Δημάρχου κατὰ τὰς ἀκολουθούσας τιμὰς: ἓνα χωράφιον ὀνομαζόμενον Καλυδοῦ Ἀλώνη, συνορευόμενον κατὰ ἀνατολὰς μὲ τὸν Γεωργιον Καραντώνη, κατὰ δυσμὰς μὲ θουνὸν, κατὰ ἀρκτον μὲ τὸν Γιαννάκη Πανταζόπουλον, καὶ κατὰ μεσημβρίαν Καλυθεῖκον, ὡς ἐγγίστα στρέμματα δύο, διὰ δραχμ. 50· δύο κομμάτια χωράφια ὀνομαζόμενα Μοζύλου, ὡς ἐγγίστα στρέμματα ἕξ, συνορευόμενα κατὰ ἀνατολὰς χερεῖκον, κατὰ δυσμὰς Ρεῦμα, κατὰ ἀρκτον δρόμος δημόσιος, καὶ κατὰ μεσημβρίαν Καραπαναγιωτέικον, διὰ δραχ. 150. ἓνα χωράφιον εἰς τοῦ τζυμπᾶ τὴν ῥιχην, στρέμμα ἓνα, συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη θουνόν, διὰ δραχ. 40. συνισταμένων ὄλων τῶν κατασχεθέντων καὶ ἐκτιμηθέντων τούτων ἀκινήτων κτημάτων, διὰ δραχμὰς διακοσίας σαράντα ἀριθ. 240· καὶ τὰ ὅσα χρήματα ἤθελε περισεύσουν εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ἀπὸ τοῦ κατασχεθέν ὀσπητίου καὶ ἀμπέλιου τοῦ Ἰωάν. Μπράβου, τὰ ὁποῖα τὰ ἔχει κατασχεμένα ὁ Θεόδωρος Εὐσταθίου, θέλει εἶναι κατασχεμένα καὶ αὐτὰ διὰ τὸ δημόσιον ἢ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ προσδιόριζεται κατὰ τὰς 19 τοῦ ἐρχομένου Δεκεμβρίου.

Ὁ δήμαρχος Οἱ μάρτυρες. Ὁ κλητῆρ.
Τριαντ. Στσιασινόπουλ. Ἀναγν. Κωνσταντόπουλ. Φ. Φωτογλόπουλ.
Γιαννάκη Γρηγοράκος.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 969 τῆς πολιτ. δικονομίας δηλοποιῶ ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Τριπόλει Πρωτοδικῶν, καὶ διατελῶν ἐν τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ψωφίδος, ὅτι κατὰ τὰς 19 τοῦ ἐρχομένου μηνὸς Δεκεμβρίου, ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θεῖας λειτουργίας, πλησίον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς κωμόπολεως Λαγκαδίων ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ἀνωτέρω κατασχεθέντα πράγματα τοῦ Ἰωάν. Μπράβου, ὅστις χρεωστῆ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος θέλει γίνεαι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου Τηθίδος Κ. Ἀθανασ. Δελιγιαννοπούλου, κατὰ τὸ ἀρθρ. 891 τῆς πολιτ. δικονομ., ἢ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά· ἢ ἀνωτέρω ἐκθεσις ὡς καὶ τὸ παρὸν γραμματίον θέλει τοιχοκολληθῆ καὶ δημοσιευθῆν κατὰ τὰ ἀρθρα 960, 968, 969 τῆς πολιτ. δικονομίας. Ἐν Λαγκαδίῳ τῇ 17 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ κλητῆρ Φ. Φωτογλόπουλος.

Ο κλητήρ τῶν ἐν Λαμῖα πρωτοδικείου διακηρύττει

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 51 ἀποφάσεως τῆς ἐν Ἀθήναις μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐχούσης ἐμμένον τὸν τῆς ἐκτελέσεως τύπον, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐνεργήθη ἡ κατάσχισις τῶν ἀκινήτων κτημάτων σημειωμένων παρακάτω τῆς παρούσης, τοῦ ἱωάν. Σταυρακοπούλου κληρονόμου τοῦ τετελευτηκότος πατρὸς του Μ. Σταυρακοπούλου, διὰ τὰ περιστάσεων ἐκ τούτου δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας καὶ οὐτακασίας πενήντα ἑπτὰ καὶ λεπτὰ δεκατέσσαρα ὀρειλομένης εἰς τὸν δανειστὴν Ἀχμέτ Νεπραβίσταν.

Εἰδικοποιούμεν ὅτι τὰ εἰρημμένα κτήματα ταῦτα θέλουσιν ἐκτελεθῆ ἐπὶ δημοπρασίας ἐνώπιον τοῦ διορισθέντος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου εἰρηνοδίκου Ἰπάτης Κ. Γ. Μικρῆ εἰς τὸν δῆμον Ἰπάτης, ἔμπροσθεν τοῦ κερφαίνειου τοῦ Δημητρίου Χατζίσκου τῆς τελευταίας κυριακῆς, ἑκτὼ ἐβδομάδας λογιζομένων, ἀφ' ἧς ἡ παρούσα δημοσιευθῆ δις εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν ὡς πρώτη προσφορά τίθεται ἡ παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐγκριθεῖσα κατὰ τὸ Βασιλικὸν διαταγμα δραχ. πέντε χιλιάδες, ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γενῆ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου. τὰ δὲ χεῖρματα θέλουσιν πληρωθῆ ἐπὶ χεῖρας ἅμα γίνεσι ἡ κατακύρωσις.

Ἡ παρούσα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν Λαμῖαν ὅπου ἐφεδρεῖται τὸ Πρωτοδικεῖον, εἰς τὴν θύραν τοῦ ὀφειλέτου ἱωάν. Σταυρακοπούλου, εἰς τὸ κερφαίνειον τοῦ Δημητρίου Χατζίσκου εἰς Ἰπάτην καὶ τελευταίον θέλει καταχωρηθῆ δις εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν ἀγγελιῶν.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαμῖα πρωτοδικεῖο κλητήρ, ἱωάν. Σάββας,

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Αὐγούστου, τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει, ἡμέραν δευτέραν ὥραν ὀγδοῆ π. μ. ἐν τῷ χωρίῳ Αἰτώσῃ τῶν δήμου Σπερχιάδος, μετέβην ὁ ὑποφαινόμενος κλητήρ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Λαμῖα πρωτοδικῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 491 (51) ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐν Ἀθήναις μικτῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητος τοῦ Ἀχμέτ Νεπραβίστα, παρέλαβον τὸν δημαρχὸν τοῦ δήμου Σπερχιάδος Κ. Γεώργιον Γκούτζιαν καὶ τοὺς ὑποφαινόμενους δύο μάρτυρας, κατέσχεον ἀπόντος τοῦ ιδιοκτήτου ἱωάν. Σταυρακοπούλου καὶ κληρονόμου τοῦ ἀδελφοῦ του Μήτσου Σταυρακοπούλου, χρεοφαιλέτας πρὸς τὸν Ἀχμέτ Νεπραβίσταν δραχ. ἑπτὰ χιλιάδας καὶ οὐτακασίας πενήντα ἑπτὰ καὶ λεπτὰ δεκατέσσαρα ἰσθ. 7,857 14 ο/ο.

Τὰ ἐφ' ἧς πράγματα ἀκίνητα, χωράφια, εἰς τὴν θέσιν Ευρωδοιὰν ἐβλ. του, ἐκ στρεμμάτων 10 συνορεύοντα κατὰ ἀνατολὰς μετὰ τὸν Μῆτσον Κοντογιάννη, κατὰ δύσιν μετὰ τὸν Γ. Τσορέπη, κατὰ μεσημβρίαν ὁ ἴδιος Τσορέπης, κατὰ ἄρκτον, μετὰ Σούδαν παλαιὰν ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 150.

2. Εἰς τὴν θέσιν Μυῖαν ἐκ στρεμμάτων τεσσάρων περιοριζόμενον ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 600.

3. Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, καλούμενον Ἰπίαν, ἐκ στρεμμάτων 10 ὁμοίως, κατὰ ἀνατολὰς Μῆτσος Κοντογιάννης ἀπὸ δὲ δυσμῶν ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν ἀπὸ ἐθνικόν ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 300.

4. Εἰς τὴν ἰδίαν καλούμενον Ζηροκίφιν, ἐκ στρεμμάτων 10 κατὰ ἀνατολὰς συνορεύον μετὰ τὸν Ἀθανάσιον Τσουκαλῶν, κατὰ δύσιν μετὰ τὸν Μῆτσον Κοντογιάννην, κατὰ μεσημβρίαν Σούδα, κατὰ ἄρκτον Μῆτσος Κοντογιάννης πάλιν καὶ ἐθνικόν ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 300.

5. Εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καλούμενον Καρακωντζέλη, ἐκ στρεμμάτων 13 συνορεύον κατὰ ἀνατολὰς μετὰ τὸ ἐθνικόν, κατὰ δὲ δύσιν, ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν, Ἀθανάσιος Τσουκαλῶν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 390.

6. Εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καλούμενον Χαλιζῆν, ἐκ στρεμμάτων 4 1/2 συνορεύον κατὰ ἀνατολὰς δύσιν καὶ μεσημβρίαν ἀπὸ ἐθνικῶν, κατὰ ἄρκτον Ἀθαν. Τσουκαλῶν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 135.

7. Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν καλούμενον Μέτορον, ἐκ στρεμμάτων 7 συνορεύομενον ἀπὸ τὰ τρία μέρη ἀπὸ ἐθνικόν, κατὰ δὲ δύσιν Ἀθανάσιος Τσουκαλῶν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 210.

8. Εἰς τὴν ἰδίαν καλούμενον, Πατουσαῖς, ἐκ στρεμμάτων 30, συνορεύον κατὰ τεσσάρων μερῶν ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς 900.

9. Εἰς τὴν ἰδίαν, καλούμενον, Κουτσοπλατάνος ἐκ στρεμμάτων 6, ἐκ τεσσάρων μερῶν συνορεύον μετὰ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 180.

10. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Αἰσώστου ἄνωθεν τοῦ κουτσοπλατάνου, ἐκ στρεμμάτων 18, συνορεύον ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς 540.

11. Εἰς τὰς Συκομαραίας, τοῦ Λαμπαδῖκα, καλούμενον ἐκ στρεμμάτων 8 1/2 συνορεύον ὀλόγυρα ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 255.

12. Εἰς τὴν Ἀχλαδίαν, τοῦ σπαῆ, καλούμενον, ἐκ στρεμμάτων 19, συνορεύον ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 570.

13. Εἰς τὸν Μύλον, τοῦ Τσάτσου, ἐκ στρεμμάτων 18 1/2 συνορεύον ἀπὸ τὰ τρία μέρη ἀπὸ ἐθνικόν, ἀπὸ δὲ τὸ μέρος τῆς δύσεως, Δ. Ζουλούμης, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 555.

14. Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἐκ στρεμμάτων 6, συνορεύον ἐκ τῶν τριῶν μερῶν ἀπὸ ἐθνικόν, κατὰ δὲ ἄρκτον μετὰ τὸν Μύλον τοῦ Τσάτσου, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 180.

15. Εἰς τὴν Ἰταίαν, καλούμενον ἐκ στρεμμάτων 5 1/2 συνορεύον ἀπὸ ἀνατολὰς μετὰ τὰ χωράφια τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἀπὸ δυσμῶν Δημακέγικα, καὶ Τούρκικα, ἀπὸ ἄρκτον Σούδα τοῦ Μύλου, κατὰ μεσημβρίαν μετὰ τὰ χωράφια τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 165.

16. Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, δύο παλαιοτρίφυλλα ἐκ στρεμμάτων 13 1/2 συνορεύον ἀπὸ ἀνατολὰς, δύσιν ἐθνικῶν καὶ δημακέγικα, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Ἅγιος Νικόλαος, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 345.

17. Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, χωράφι τοῦ χανίου ἐκ στρεμμάτων 1 συνορεύον ἐκ τῶν τριῶν μερῶν ἀπὸ τὰ ἴδια ἄνωθεν χωράφια, ἀπὸ δὲ ἄρκτον ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 30.

18. Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἐν στρέμμα περιδῶλι, συνορεύον ἀπὸ τὰ ἴδια χωράφια ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 100.

19. Εἰς Κυρὰ χιλιάδ. δύο κομμάτια ἐκ στρεμμάτων 19 συνορεύον ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν ἀπὸ ἐθνικῶν ἐκτιμώμενα διὰ δραχ. 570.

20. Εἰς τὸν Παλαιόμυλον ἐκ στρεμμάτων 20, συνορεύον ἀπὸ ἀνατολὰς καὶ δύσιν μετὰ τὸν Δ. Ζουλούμην, ἀπὸ μεσημβρίας ποταμὸν Βίστριτσας, κατὰ δὲ ἄρκτον ἐθνικόν ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 600.

21. Εἰς Ἀλποστρες ἐκ στρεμμάτων 7, συνορεύον ὀλόγυρα ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 140.

22. Εἰς Κατλάραν ἐκ στρεμμάτων 5 περιοριζόμενον ἀπὸ ἐθνικόν ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 100.

23. Εἰς τὸ Τσουκαμνητῆ ἐκ στρεμμάτων 5, ὀλόγυρα ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 100.

24. Εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκκλησίας Μονόσταυλον ἐκ στρεμμάτων 39 συνορεύον κατὰ ἀνατολὰς μετὰ τὸ ἐθνικόν, ἐκ δυσμῶν ὁμοίως, ἀπ' ἄρκτον ὁμοίως, ἀπὸ μεσημβρίας Μπρουφλιανήτικα, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς 975.

25. Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἐκ στρεμμάτων 2 1/2 ὀλόγυρα ἐθνικόν ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 50.

26. Εἰς τὴν περιφέρειαν, Μπρουλιάνες, ἐκ στρεμμάτων 10 συνορεύον ἐκ τεσσάρων μερῶν Μπρουλιανήτικον, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 250.

27. Εἰς τὰ Γυρτομνητῆ, ἐκ στρεμμάτων 12 συνορεύον ἐκ τεσσάρων μερῶν ἀπὸ ἐθνικόν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. 300.

28. Δύο ἐρείπια οἰκόκαιδα εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἐκτιμώμενα διὰ δραχ. 100.

29. Δύο ἐρείπια μαγαζιῶν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἐκ στρεμμάτων 2 ἐκτιμώμενα διὰ δραχ. 200.

30. Εἰς τὴν θέσιν Τριφυλλίαν καὶ περιβολίαν, Συκομαραίας ἀριθμώμενοι 130 ἐκτιμηθεῖσαι δραχ. 1,300, ὅπου ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς συμπίσονται εἰς δραχμὰς ἐννέα χιλιάδας, τριακοσίας ἐννεήκοντα ἀριθ. 9390.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀκινήτων κτημάτων θέλει γενῆ μετὰ ὀκτὼ ἐβδομάδας ἀφ' οὗ δημοσιευθῆ δις κατὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν ἀγγελιῶν, ἀντίγραφον κοινοποιεῖται πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην Ἰπάτης νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ ἕτερον κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἱωάν. Σταυρακοπούλου καὶ κληρονόμον τοῦ ἀδελφοῦ του Μήτσου Σταυρακοπούλου, καὶ ἐν ὅμοιον τοιχοκολλεῖται εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ἰπάτης ἔμπροσθεν εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Κ. Θ. Χατζίσκου, παρόμοιον τοιχοκολλεῖται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἰπάτης.

Ὅθεν ἐπιτάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ δημαρχοῦ Σπερχιάδος Κ. Γ. Γκούτζιαν, καὶ παρὰ τῶν παρευρεθέντων δύο μαρτύρων, καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν κλητήρος.

Ὁ δημαρχ. Σπερχιάδος, Γ. Γκούτζιαν.

Οἱ μάρτυρες, Αναγνώστης Μαραγκῆς.

Διὰ τὸν ἀγράμματον μάρτυρα, Γεώρ. Μπορέαν, τὸν ὑπογράφω ἐγὼ

Γ. Γκούτζιαν.

Ὁ παρὰ τῷ ἐν Λαμῖα πρωτοδικεῖο κλητήρ.

Ἰωάννης Σάββας.

Ὁ πληρεξούσιος τοῦ Ἀχμέτ Πραβίστα Κ. Γαββαθῆς δικηγόρος.

Ἐν Λαμῖα τῇ 2 Δεκεμβρ. 1837.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐβδόμου ἔτους, ἡμέραν τρίτην, ὥραν 8 π. μ., ὁ ὑποφαινόμενος κλητήρ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Λαμῖα πρωτοδικῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀχμέτ Πραβίστα καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 491 (51) ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐν Ἀθήναις μικτῆς ἐπιτροπῆς, παρέλαβον τὸν δημαρχικὸν πρέδρον Γ. Τσαπράσσην καὶ τοὺς ὑποφαινόμενους δύο μάρτυρας, κατέσχεον τοῦ ιδιοκτήτου ἱωάννου Σταυρακοπούλου, κληρονόμου τοῦ Μήτσου Σταυρακοπούλου χρεοφαιλέτου πρὸς τὸν Ἀχμέτ Πραβίσταν δραχμὰς 7857 14 ο/ο, ἀμπέλια ἐκ στρεμμάτων 4 συνορεύοντα κατὰ ἀνατολὰς μετὰ δημόσιον δρόμον, κατὰ δύσιν μετὰ τὸν Βεῖζ-αγά, κατ' ἄρκτον μετὰ τὸν Ζουρογιαννῆν, κατὰ μεσημβρίαν μετὰ τὸν Γληγόρη, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχ. ὀγδοήκοντα. ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀμπελιῶν θέλει γενῆ ὀκτὼ ἐβδομάδας ἀφ' ἧς δημοσιευθῆ δις κατὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν ἀγγελιῶν.

Ὅθεν ἐπιτάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ παρέδρου παρὰ τῶν δύο μαρτύρων, καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν κλητήρος.

Ὁ παρὲδρος, Γεώργιος Στάθη.

Οἱ μάρτυρες, διὰ τὸν ἀγράμματον μάρτυρα Ἀνδρίτσον Ἀθανασίου, τὸν ὑπογράφω ἐγὼ ὁ παρὲδρος, Γεωργιάκης Στάθη. διὰ τὸν ἀγράμματον μάρτυρα, Σπύρον Λαμπεροδήμου, τὸν ὑπογράφω ἐγὼ ὁ παρὲδρος, Γεωργιάκης Στάθη.

Ὁ παρὰ τῷ ἐν Λαμῖα πρωτοδικεῖο κλητήρ ἱωάν. Σάββας.

Παραγγέλλεται ὁ κλητήρ ἱωάν. Σάββας, νὰ τοιχοκολλήσῃ τὴν παρούσαν καὶ τλπ.

Ὁ πληρεξούσιος τοῦ Ἀχμέτ Πραβίστα Κ. Γαββαθῆς δικηγόρος.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 342 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν δι' ἧς διατάττει κατάσχεσιν καὶ πλειστηριασμὸν τῶν κτημάτων τοῦ Μήτρου Οἰκονόμου ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον δραχμὰς δύο χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ἀριθ. 2188 μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς ἀπότισιν τῶν ποσοτήτων τούτων καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ παραγγελίας τοῦ Κ. ταμῖα Αἰτωλίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Ὀκτωβρίου ε. ε., μετέβην ὁ ὑποφαινόμενος κλητήρ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ χωρίον Λομποτινῆ τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, παραλαβὼν τὸν παρὲδρον τοῦ αὐτοῦ χωρίου Κ. Ἰωάννην Χατζόπουλον καὶ δύο ἐνηλικίους μάρτυρας Ἀθανάσιον Χατζόπουλον, καὶ ἱωάν. Διαμαντόπουλον, καὶ ἐκατάσχεσα δύο ἀγροὺς κειμένους εἰς τὴν θέσιν Μία Λά οια, Σουσταμένους ἐκ στρεμμάτων 23 ἀριθ. 6. Συνορεύον κατὰ ἀνατολὰς μετὰ ἀγρὸν τοῦ Ζαρηπακούδη, κατὰ δυσμῶν καὶ μεσημβρίαν μετὰ ἀγροὺς τοῦ Ζωητοῦ, καὶ κατ' ἄρκτον μετὰ ἀγρὸν τοῦ Ἀθανασίου.

(Αριθ. έγγράφ. 5408) (8) (Αριθ. πρωτοκόλ. 657)

Ο παρά τοις εν Αθήναις πλημμελειοδικαίς εισαγγελείαις είδοποιεί, ότι

Διά τής υπ' αριθ. 232 απόφάσεως του δικαστηρίου των εν Αθήναις πλημμελειοδικών, κατεδικάσθη γενή τις κάτοικος εις Αθήναν, εις τριημενον φυλάκισιν ένεκα μοιχείας, την όποιαν περί τον Μάϊον του 1836 έπραξεν εις Αίγιναν.

Εν Αθήναις την 20 Δεκεμβρίου 1837.

Ο εισαγγελέας Σπ. Τριανταφύλλης.

(Αριθ. έγγράφ. 5409) (9) (Αριθ. πρωτοκόλ. 657)

Ο παρά τοις εν Αθήναις Πλημμελειοδικαίς εισαγγελείαις είδοποιεί, ότι

Διά τής υπ' αριθ. 275 απόφάσεως του δικαστηρίου των εν Αθήναις πλημμελειοδικών, κατεδικάσθη γενή τις κάτοικος Αμαρυσίου, χωρίου των Αθηνών, εις τριών έτών φυλάκισιν ένεκα απόκρυψείας τοκετών τον όποιον έπραξε κατά τον Απρίλιον του 1837 εις Αμαρυσίον.

Εν Αθήναις τη 20 Δεκεμβρίου 1837.

Ο εισαγγελέας Σπ. Τριανταφύλλης.

(Αριθ. έγγράφ. 53) (10) (Αριθ. πρωτοκόλ. 655)

Ο Ειρηνοδίκης Μεσολογγίου ως Συμβολαιογράφος. Δηλοποιεί,

Ότι δυνάμει τής υπ' αρ. 352 όριστικής απόφάσεως του εν Μεσολογγίω δικαστηρίου των πρωτοδικών, διά τής όποιας διατάσσεται ή διά πλειστηριασμού είποιήσις τής εν ταύτη τη πύλκι κωμής οίκιας των αδελφών Αάμπρος, Κυριάννας, και Παχώνας Μπαρμπέου, και κατά συνέπειαν τής προς έμέ αίτήσεως του πληρεξουσίου δικηγόρου τής Αάμπρος Μπαρμπέου, Κυρίου Ζαφείρη Σ. Βάλβη, εκτίθεται εις πλειστηριασμόν ή εν τάτη τη πόλει Μεσολογγίου, κατά την γειτονίαν Καφαλαίικα κωμην οίκια, πλησίον τής οίκιας του Αναγνώστου Ηλιονη των διακληρηθειών ως ανωτέρω αδελφών, εκτιμηθείσα παρά του πραγματικού νόμου εκτιμητού Πάνου Παπακώστα διά δραχμάς τριακοσίας αριθ. 300 όθεν δυνάμει του αρθ. 955 και 967 τής πολιτικής δικονομίας, ή πλειστηριασμός τής ρηθείσης οίκιας θέλει γενή την τετάρτην έβδομάδα, μετά την κοινοποίησιν τής παρούσης διά δημοσίου φύλλου τής εφημερίδος, ή μέραν Κυριακήν την δεκάτην ώραν π. μ. ένώπιον του ειρηνοδίκου Μεσολογγίου και συμβολαιογράφου Κυρίου Σπυρίδωνος Ψωμάκη, εις την πλατείαν του Όθωνος, ή δε κατακρίσεισι θέλει γενή εις τον πλειοδοτήσαντα τρία λεπτά μετά την τελευταίαν προσφοράν, διδομένου του σημείου δια σηκπανίου, ή δε πληρωμή θέλει γενή διά μετρητών επί χείρας.

Εν Μεσολογγίω τη 15 Νοεμβρίου 1837.

Ο Ειρηνοδίκης Μεσολογγίου ως Συμβολαιογράφος Σ. ΨΩΜΑΚΗΣ.

(Αριθ. έγγράφου 3029) (11) (Αριθ. Πρωτοκόλ. 674)

Ο παρά τοις εν Ναυπλίω έφέταις εισαγγελείαις

Κοινοποιεί, ότι το δικαστήριον των εν Ναυπλίω πλημμελειοδικών διά τής από ά. του ένεστώτος υπ' αριθ. 193 απόφάσεώς του, κατεδίκασε τινα εις έξάμηνον φυλάκισιν, ως έπαγαγόντα την 21 Ιουλίου ε. ε. τής Πρώτου τραύματα απόφασιθέντα εν προμελέτη, και έτελεσθέντα έσκεμμένως, επί παραβάσει του αρθ. 307 αρθ. 4 του ποινικού νόμου.

Εν Ναυπλίω την 7 Δεκεμβρίου 1837.

Ο εισαγγελέας Μ. ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ.

(Αριθ. πρωτοκόλ. 653) (12) (Πλ. 439) ε.

Ο Κλητήρ τής περιφέρειας των εν Πάτραις Πρωτοδικών. Δηλοποιεί,

Πρός έκτελεσιν τής από 25 Αυγούστου 1835 υπ' αρθ. 427 απόφάσεως των εν Πάτραις πρωτοδικών και δυνάμει τής από 12 Απριλίου 1837 υπ' αρθ. 86 απόφάσεως των εν Ναυπλίω έφετών ή όποια επικυρεί την ανωτέρω υπ' αρθ. 427 απόφασιν, και κατά την από 23 του παρόντος μηνός και έτους προς έμέ παραγγελίας παρά του καταδιώκοντος πιστωτού Κ. Γιαννάκου Μιχελόπουλου κατοίκου Πύργου, εκτίθεται εις πλειστηριασμόν την 23 του έλευσομένου Ιανουαρίου 1838 ήμέραν κυριακήν ώραν δεκάτην π. μ. κατά την έννοιαν του αρ. 967 και έπ. τής πολιτικής δικονομίας εις την αγοράν τής πόλεως Πύργου εις το κενόν του Νικολάου Κωρονίου παρόντος του ειρηνοδίκου Πύργου Κυρίου Αναστασίου Ανδριτζάνου αί εις την προσαρτωμένην παρκόδας έκθεση κατασχεθείσα άμπελώνος του όφειλέτου Κ. Ιωάννου Γ. Αχόλου προς εξόφλησιν του χρέους του προς τον Κ. Γιαννακόν Μιχελόπουλον δραχμάς 1080, 21/00 εκτός των γεννηθέντων και γενησομένων έξόδων, όθεν δυνάμει του από 21 Σεπτεμβρίου και Οκτωβρίου 1836 Υ. Β. διατάγματος προσφερθείσα εκ μέρος του διώκοντος πιστωτού τιμή διά τας κατασχεθείσας άμπελώνος το μέν σρέμμα 10: 950/100 δραχμάς 1100 το δε 16 και 573/100 δραχμάς 700, ή τιμή αυτή θέλει χρησιμεύσει ως πρώτη προσφορά. Η παρούσα έκθεση θέλει δημοσιευθ ή διά τής εφημερίδος των Αγγελιών αντίγραφον δε αυτής θέλει τοιχοκολληθ ή εις δύο μέρη τής αγοράς τής πόλεως ταύτης, εις το εν ταύθα ειρηνοδικέον και όμοιον προς τον όφειλέτην Ιωάννην Γ. Αχόλον. Ο πλειστηριασμός θέλει κατακυρωθ ή εις τον πλειοδοτήσαντα από τον διώκοντα πιστωτήν διδομένου σημείου δια σηκπανίου, ή δε τιμή αυτών θέλει είναι μετρητά επί χείρας και προσκαλούνται όσοι έχουν διαθέσιμα να γένωσιν αγοράσται να παρευρεθών την προσδιορισμένην ήμέραν.

εν Πύργω την 27 Νοεμβρίου 1837.

Ο Κλητήρ Νικόλαος Ιω. Αύγερινός.

Έκθεσις κατασχέσεως.

Σήμερον την εικοστήν τετάρτην μηνός Νοεμβρίου 1837 τριακοστού έξόδου έτους ήμέραν τετάρτην ώραν δεκάτην π. μ. εν Πύργω. Ο ύποφαινόμενος κλητήρ τής περιφέρειας των εν Πάτραις πρωτοδικών, δυνάμει τής υπ' αρθ. 427 (25 Αυγούστου 1835) απόφάσεως των εν Πάτραις πρωτοδικών, επικυρωθείσης διά τής υπ' αρ. 86: 12 Απριλίου 1837 απόφάσεως των εν Ναυπλίω έφετών και κατά παραγγελίαν του καταδιώκοντος πιστωτού Κ. Γιαννάκου Μιχελόπουλου κατοίκου Πύργου, παρέλαβον τον έντη ένταύθα δημαρχία δημαρχικόν πάρεδρον Κύριον Μάρκον Οικονομόπουλον και τους πρσσυπογεγραμμένους ένηλικούς μάρτυρας Κ. Κ. Κωνσταντίνον Σπηλιόπουλον και Βασίλειον Βωβόν κατοίκους Πύργου και τον τέκνονα Ηλίαν Νίκα κάτοικον ώσαύτως, και μετέβημεν εις την θέσιν λεγομένην Κούβελος έντός τής περιφέρειας τής πόλεως Πύργου, όπου κείται ή άμπελος του όφειλέτου Κ. Ιωάννου Γ. Αχόλου, και ένήργησα κατάσχεσιν επ' αυτής προς έκτελεσιν τής ειρημένης υπ' αρ. 27 απόφάσεως, ή ρηθείσα άμπελος συνορεύεται εξ ανατολών με άμπελον του Κ. Ανδρέα Στουπάθι, εκ δυσμικών με την του Αιέλου Γ. Αχόλου, απ' άρκτον με περιβόλιον του Παπαγιώτου Αχόλου, και κατά μεσημβρίαν με την άμπελον του Θεοδώρου Τζαβάρη, ή όποια έμετρήθη άκριδός παρά του ειρημένου τέκνονος και συγκείται εκ σρεμμάτων 10: 950/000 και εκτιμήθη παρά του μνησθέντος δημαρχικου πάρεδρου ανά έκαστον εξήκοντα δραχμάς το σρέμμα, την αυτήν ήμέραν και ώραν με τους ίδίους πάρεδρον, μάρτυρας και τεκνονα μετέβην και εις έτερον άμπελον του ίδιου Ιωάννου Γ. Αχόλου εις την ίδίαν θέσιν και κατέσχον και αυτήν, ή όποια συνορεύεται εξ ανατολών άρκτου και μεσημβρίας με δημόσιον δρόμον, και δυσμικών με άμπελον τής Τισσούς Παπαγεωργουπούλας, και τόπον τής Γιαννιάς Ρούμπενας, έμετρήθη παρά του ίδιου τέκνονος και συγκείται το όλον αυτής σρέμμα 16: 573/000 έχον 10 άπιδίες, δύο άγραπιδίες, και δύο σικιας, και εκτιμήθη παρα του ίδιου πάρεδρου ανά έκαστον δέκα δραχμάς το σρέμμα: ταύτα έμετρήθησαν παρόντος του παραγγέλαντός μου Γιαννάκου Μιχελόπουλου, και άπόντος του όφειλέτου Ιωάννου Αχόλου, ή παρούσα θέλει δημοσιευθ ή διά τής εφημερίδος των Αγγελιών, διά προς βεβαίωσιν τούτου συντάξει την παρούσαν έκθεση, ήτις αναγνωσθείσα ύπογράφεται παρά του προσλαμβανόμενου Δημαρχικου πάρεδρου των μνησθέντων μάρτυρων του παραγγειλαντός μου και έμού του κλητήρος, παρά δε του τέκνονος άγραμμάτου όντος θέλει το σημεϊόν του σφυρού +.

Ο Δημαρχικός Πάρεδρος Αστρίνων Μάρκος Οικονομόπουλος
Οι μάρτυρες Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος, Βασίλειος Βωβός, ό πικωτής Γιαννάκος Μιχελόπουλος ό τέκτων.

Εν Πύργω, την 29 Νοεμβρίου 1837.

Ο Κλητήρ Νικόλαος Ιω. Αύγερινός.

Κατάλογος των έχόντων προσότα έδόρκου κατοίκων τής Διοικήσεως Εύρωταρίας συνταχθείς κατά το 50 και δημοσιευθείς κατά το 53 άρθρον του δικαστικού όργανισμού.

Δήμος Οίχαλιών.

Αθανάσιος Χατζόπουλος,	Ζαχαρίας Μπλατσής.
Αλέξανδρος Μπλατσής,	Δημήτριος Κολοκυνθόπουλος.
Νικόλαος Τσάτσος,	Δημήτριος Παναγιωτίδης.
Γεώργιος Δημητριάδης,	Νικόλαος Δανιλοπούλος.
Ιωάννης Συγκρελιώτης,	Κωνσταντίνος Συγκρελιώτης.
Αναγνώστης Συγκρελιώτης,	Νίκος Παπαδημητρίου.
Γεώργιος Τριανταφύλλοπουλος,	Νίκος Μπλατσής.
Δημήτριος Αλαχχαντόπουλος.	

Δήμος Εύρωτάνων.

Νικόλαος Γιολδάσης,	Ζαχαράκης Γιολδάσης.
Ιωάννης Γιολδάσης,	Ευστάθιος Παλιούρας.

Δήμος Αργαίων.

Γεώργιος Καρπλεσίτης,	Γεώργιος Δέσας.
Νικόλαος Θεόκλητος.	

Δήμος Απερατιών.

Ιωάννης Γρανιτζας.

Δήμος Κτημεριών.

Ιωάννης Τομπρούκης,	Χρήστος Τσαβός.
Δημήτριος Ρουζίος,	Νικόλαος Κολοβός.
Βασίλειος Τεμπλαλέζης.	

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

(Αριθ. έγγράφ. 372).

(Αριθ. Πρωτοκόλ. 627). (Πλ. 425)

Ο Πρόεδρος των εν Μεσολογγίω Πρωτοδικών. Κατά το νόημα του αρθ. 195 του περί όργανισμού των δικαστηρίων και Συμβολαιογράφων νόμου, δηλοποιεί, ότι

Μετά τριάντα ήμέρας από τής καταχωρήσεως τής παρούσης δηλοποιήσεως εις την εφημερίδα των Αγγελιών, θέλει δημοσιεύσει την πρώτην δικάσιμον επί άκουστηρίου το περιεχόμενον τής από 23 Οκτωβρίου 1836 δικήκης τής εν Αργινίω αποβιωσάσης θυγατρός του Γιώτη Τζάλα χήρας του Νίκα Μπότσαρη, την το όποιαν διεύθυνεν ό ειρηνοδίκης έκείνης τής πόλεως έκπληρών και έργα συμβολαιογράφου.

Ο Πρόεδρος Η. ΠΑΠΑΔΗΣ.
Ο γραμματεός Γεώργιος Αναστασίου Σωμάκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 62)

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ 1838.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Α η λ ο π ο ι ή σ ε ι ς 1) δύο του κλητήρος του ειρηνοδικείου Λεβαδίας. — 2) δύο του κλητήρος του πρωτοδικείου Λαμίας. — 3) του κλητήρος του πρωτοδικείου Αργολίδος. — Α π ό φ α σ ι ς 1) της οριστικής του εν Τριπόλει πλημμελειοδικείου. — Α π ό φ α σ ι ς 2) εν Αθήναις δικαστηρίου των πλημμελειοδικών. — Κ λ η τ ή ρ ι ο ν 1) επίκριμα του παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτοῦ. — Π ρ ο γ ρ ά μ μ α τ α 1) δύο του προέδρου τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν. — 2) του προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν.

Δ Ι Κ Α Σ Τ Ι Κ Α.

ΔΗΛΟΠΟΗΣΕΙΣ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 221.)

(1)

(Αριθ. πρωτοκ. 650.)

(Πλ. 436.)

Κοινοποίησις πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Λεβαδίας

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 967 τῆς πολ. δικονομίας καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 578 πράξεως τοῦ Κ. παρέδρου τοῦ ἐν Αθήναις δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, τὸ κατασχθέν διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν τῆς 13 Νοεμβρίου τ. ε. ἐκθέσεως ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητήρος ἐπ' ἐθνικῆς γῆς ξενοδοχείου τῶν Κ. Γεωργίου Φώρτη, καὶ Δημητρίου Στραμούλια Πασπάλη, κατοίκων Λεβαδίας ὑπ' ἀριθ. 177 κείμενον, εἰς ἐξώφλησιν τοῦ εἰς τὴν ῥηθείσαν πρᾶξιν ἀναφερομένου χρέους δραχ. δώδεκα χιλιάδων ἑκατὸν πενήκοντα ἀριθ. 12150 μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ὀφειλομένου πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ πλησιάζον τοὺς εἰς τὴν παραπόδας προσηρητημένην ἐκθεσιν τῆς κατασχέσεως ἀναφερομένου, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὕλην τῆς οἰκοδομῆς.

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει γίνεαι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ Λεβαδίας ὡς συμβολαιογράφου Κ. Λάμπρου Γεωργαντᾶ πρὸ 8 ἐβδομάδων μετὰ τὴν κατάσχασιν κατὰ τὸ ἀρθρ. 965, ἐδάφιον 2 τῆς πολ. δικονομίας ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῆ ἢ παροῦσα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθρ. 967 τῆς αὐτῆς δικονομίας διὰ διττῆς κοινοποιήσεως, ὧν ἡ μὲν θέλει γίνεαι ἐξ τουλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ δὲ δευτέρα ἡμέρας ὀκτὼ μέχρι 15 πρὸ αὐτοῦ, ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ σιταροπαζαρίου ἔξωθεν τοῦ καφενείου τοῦ Κ. Ζαχαρίου Μαργέλου Ἀμφισέως ὑπ' ἀριθ. 219.

Τὸ εἰρημένον ξενοδοχεῖον ἐν σχήματι τετραγώνου εἶναι ὅλως μέτρων Γαλλικῶν ἐξ ἀριθ. 6, καὶ τὰ τοιχεῖά του τὸ μὲν κατ' ἀνατολὰς μέτρων 23, τὰ δὲ ἀπὸ δυσμᾶς μέχρι μεσημβρίας ὡσαύτως, ἔχει δύο θύρας τὴν μὲν κατ' ἄρκτον, τὴν δὲ κατὰ μεσημβρίαν εἰσόδου, ἔσωθεν ἔχει ἐν προαύλιον, εἰς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ προαυλίου ὑπάρχει μία κλίμαξ (σκάλα) διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ξενοδοχείου, τὸ ὁποῖον γύρωθεν ἀπὸ τὸ κατ' ἄρκτον τοιχεῖον μέχρι τοῦ μεσημβρινοῦ ἔχει ἕναν ἐκτεταμένον ἐξώστην (παραπέτασμα), ἔχει ὡσαύτως πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ παραπετάσματος ὀριζοντίως πέντε θαλάμους (κάμαραι) καὶ δύο ὁμοίως κατ' ἀνατολὰς, ἔχει τρία μπαζεῖα τὰ μὲν δύο μετὰ τῆς καταμεσημβρίας εἰσόδου, τὸ δὲ κατὰ δυσμᾶς, ὑποκάτω τοῦ ξενοδοχείου ὑπάρχουν τρία κατώγεια, τὸ μὲν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοιχεῖον τοῦ ξενοδοχείου, τὰ δὲ δύο πρὸς τὸ δυτικὸν, πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς οἰκίας ὑπάρχουν μετὰ τῆς εἰσόδου (θύρας) δύο μπαζεῖα εἰς εἶδος ἐργαστηρίου, ἔχοντα καθ' ἕνα μίαν θύραν καὶ δύο κεπηγία, ἢ εἰσόδους τῶν δύο τούτων εἶναι διττῆ, τόσον ἐντὸς καθὼς καὶ ἐκτὸς τοῦ ξενοδοχείου, ἔξωθεν τοῦ ξενοδοχείου πρὸς τὸ κατ' ἀνατολὰς τοιχεῖον ὑπάρχει εἰς ἀγρῶν, τὰ τοιχεῖα τοῦ ὁποίου εἶναι μέτρον 10 καὶ πλάτους 7, τὰ κατώγεια τοῦ ξενοδοχείου εἶναι χωρητικότητος τεσσαράκοντα περίπου ἀλόγων ζώων τὸ εἰρημένον ξενοδοχεῖον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὕλην τῆς οἰκοδομῆς ἐκτιμήθη κατὰ τὴν ἀξίαν του, ἢ ὀλικὴ ποσότης τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ὁποίου φέρει δραχμᾶς 12,500.

Προσεφέρθη δὲ τιμὴ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κ. ταμίας τῆς δικιχέσεως Βιωτίας ὡς πρώτη προσφορά ἐν τοῖς ἑκατῶν, ἀριθ. 1 τοῖς 0/0, ἀπὸ τῆς γενηθείσης ἐκτιμήσεως παρὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου τοῦ δήμου Λεβαδίας.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου καὶ τὰ χρήματα θέλουσιν δοθῆ ἐπὶ χεῖρας μετρητὰ, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὥραν ἐνδεκάτην π. μ. καὶ λήγει τὴν πρώτην μ. μ.

Ἡ παροῦσα κοινοποίησις καθὼς καὶ ἡ τῆς κατασχέσεως ἐκθεσις θέλουσιν τοιχοκολληθῆ ἔπου τούτο διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τὴν 13 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ κλητὴρ Κωνσταντῖνος Μπιλιούρης.

Ἐκθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοῦ τριακοστοῦ ἐβδομοῦ ἔτους ἡμέραν σάββατον ὥραν δεκάτην πρὸ τῆς μεσημβρίας, ὁ ὑποφαινομένου κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Λεβαδίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 578 πράξεως τοῦ Κυρ. παρέδρου τοῦ ἐν Αθήναις δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν χρονολογημένην τὴν 2 Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους καὶ τῆς

πρὸς ἐμὲ ὑπὸ χρονολογίαν 31 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγγράφου πληρεξουσιότητος τοῦ Κ. ταμίας τῆς δικιχέσεως Βιωτίας ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, μετέβην καὶ ἐνήργησα συμφώνως μετὰ τὰ ἐδάφια 954 καὶ 957 τῆς πολ. δικονομίας ἀναγκαστικὴν κατάσχασιν ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐν τῇ πόλει τῆς Λεβαδίας ξενοδοχείου ὑπ' ἀριθ. 177 κείμενου κατὰ τῶν οἰκοδομησάντων αὐτὰ Κ. Γεωρ. Φώρτη καὶ Δημητ. Στραμούλια Πασπάλη, κατοίκων Λεβαδίας ἐγγραφέντος παρὰ τοῦ δημοσίου ὑποθήκη εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου τῆς Λεβαδίας διὰ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τῶν δυνάμει ὁμολογιῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἕκαμον ἀγορὰν ἐκ τοῦ δημοσίου, πρὸς ἐξασφάλισιν δραχ. 12,150 μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν, συνορευομένου τοῦ ῥηθέντος ξενοδοχείου κατ' ἀνατολὰς μετὰ περιβολῶν τοῦ Κ. Κούστα Μάκου φαλαγγίτου τῆς ἐξώστης τετραρχίας, κατὰ δυσμᾶς μετὰ οἰκίαν τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Σαμούλια Πασπάλη, κατ' ἄρκτον μετὰ δημοσίαν ὁδὸν, καὶ κατὰ μεσημβρίαν μετὰ ποταμὸν, καὶ ἐκτιμήντος παρὰ τῶν προσληφθέντων δημαρχικοῦ παρέδρου τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου τῶν Λεβαδίων Κ. Τριανταφύλλου Μπιτζιχατζῆ, τῶν δύο ἐνηλίκων μαρτύρων καὶ ἀσθέντων συγγενείας Κ. Νκούμ. Γλίκια πραγματογνώμονος, καὶ Κωνσταντῖνου Δημητρίου Εὐριπίου ἐμπόρου κατοίκων ἀμφοτέρων Λεβαδίας καὶ παρ' ἐμοῦ διὰ δραχ. 12,500 ἀπόντων τοῦ τε Κ. ταμίας καὶ τῶν ὀφειλετῶν.

Ἡ παροῦσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα ὑπεγράφη παρὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου, παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ παρ' ἐμοῦ.

Ὁ παρέδρος Τριανταφύλλος Μπιτζιχατζῆς.

Οἱ μάρτυρες Ναούμ Γλίκιας.

Κωνσταντ. Δημητρίου.

Ὁ κλητὴρ Κ. Μπιλιούρης.

(Αριθ. ἐγγράφ. 218.)

(2)

Αριθ. πρωτοκ. 650.)

(Πλ. 438.)

Κοινοποίησις πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Λεβαδίας

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 967 τῆς πολ. δικονομίας καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 579 πράξεως τοῦ Κ. παρέδρου τοῦ ἐν Αθήναις δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ κατασχθεῖσα διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 12 Νοεμβρίου τ. ε. ἐκθέσεως ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητήρος ἐπ' ἐθνικῆς γῆς οἰκία τοῦ Κ. Ἀναγνώστου Π. Γεωργοπούλου κατοίκου Λεβαδίας ὑπ' ἀριθ. 273 εἰς ἐξώφλησιν τοῦ εἰς τὴν ῥηθείσαν πρᾶξιν ἀναφερομένου χρέους δραχμῶν 6996 λεπ. 66 ὀφειλομένου πρὸς τὸ δημόσιον, κειμένη ἢ ῥηθείσα οἰκία εἰς τὴν θέσιν ἀλογοπέζαρον τῆς πόλεως Λεβαδίας καὶ πλησιάζουσα τοὺς εἰς τὴν παραπόδας προσηρητημένην ἐκθεσιν τῆς κατασχέσεως ἀναφερομένου, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὕλην τῆς οἰκοδομῆς.

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει γίνεαι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου Λεβαδίας ὡς συμβολαιογράφου Κ. Λάμπρου Γεωργαντᾶ πρὸ ὀκτὼ ἐβδομάδων μετὰ τὴν κατάσχασιν κατὰ τὸ ἀρθρ. 965, ἐδάφιον 2 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῆ ἢ παροῦσα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθρ. 967 τῆς αὐτῆς δικονομίας διὰ διττῆς κοινοποιήσεως, ὧν ἡ μὲν πρώτη θέλει γίνεαι ἐξ τουλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ δὲ δευτέρα ἡμέρας 8 μέχρι 15 πρὸ αὐτοῦ ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ σιταροπαζαρίου ἔξωθεν τοῦ καφενείου τοῦ Κ. Ζαχαρίου Μαργέλου ὑπ' ἀριθ. 219.

Ἡ εἰρημένη οἰκία οὖσα ἐν σχήματι τετραγώνου καὶ διηρημένη εἰς τρεῖς θαλάμους (κάμαραι) ὧν αἱ δύο κείμεναι ἢ μὲν κατ' ἄρκτον, ἢ δὲ δευτέρα κατὰ μεσημβρίαν, εἶναι ἐκτάσεως μεγαλητέρας τῆς τρίτης ἧτις εὐρίσκειται μετὰ τῶν δύο τούτων κατὰ δυσμᾶς, ἢ μὲν πρώτη ἔχει πρὸς τὸ ἀρκτικὸν τῆς μέρους τρία παράθυρα, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ὡσαύτως, καὶ ἕνα κατὰ δυσμᾶς, ἢ δὲ δευτέρα ἔχει δύο ὁμοία κατ' ἀνατολὰς καὶ ἐν κατὰ δυσμᾶς, ἢ δὲ τρίτη ἐν ὁμοίον πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος ἢ οἰκία πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔχει μίαν θύραν εἰσόδου, ὑποκάτωθεν ἔχει ἐν δεύτερον πάτωμα εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ὀκτὼ παράθυρα ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία εἶναι εἰς τὸ κατ' ἀνατολὰς τοιχεῖον, τὰ δύο κατ' ἄρκτον καὶ τὰ τρία κατὰ δυσμᾶς ἀνευ διαίρεσεως, καὶ ἔχει μίαν θύραν κατ' ἀνατολὰς, ὑποκάτω αὐτοῦ τοῦ πατώματος εἶναι ἕνα κατώγειον ἔχον μίαν θύραν εἰσόδου ὁμοίαν μετὰ τὴν θύραν τῶν δύο πατωμάτων τῆς οἰκίας δηλ. κατ' ἀνατολὰς, τὰ τοιχεῖα τῆς οἰκίας εἶναι μικροῦς μέτρων γαλλικῶν 13, πλάτους 6, εἰς τὸ κατὰ δυσμᾶς τοιχεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας εἶναι εἰς ἀγρῶν, τὰ τοιχεῖα τοῦ ὁποίου εἶναι μικροῦς μέτρων 4 καὶ πλάτους ὡσαύτως ἢ διαληφθεῖσα οἰκία ἐκτιμήθη κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς καὶ ὀλικὴ ποσότης τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὁποίας φέρει δραχ. 4,200.

Προσεφέρθη δὲ τιμὴ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου Κ. ταμίας τῆς δικιχέσεως Βιωτίας ὡς πρώτη προσφορὰ 1 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου τοῦ δήμου Λεβαδίας.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνει εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου καὶ τὰ χρήματα θέλουσι δοθῆναι ἐπὶ χεῖρας μετρητά, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὥραν 11 π. μ. καὶ λήγει τὴν πρώτην μ. μ.

Ἡ παροῦσα κοινοποίησις καθὼς καὶ ἡ τῆς κατασχέσεως ἐκθεσις θέλουσι δημοσιευθῆναι δις διὰ τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν καὶ θέλουσι τοιχοκολληθῆναι καὶ κοινοποιηθῆναι ὅπου τοῦτο διατάσσεται διὰ τοῦ Νόμου.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τὴν 12 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ κλητὴρ Κ. Μηλιούρης

Ἐκθεσις κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 12 τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους ἡμέραν παρασκευῆν ὥραν πέμπτην πρὸ τῆς μεσημέριας ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικοῦ Λεβαδίας δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 579 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν χρονολογουμένης τὴν 2 Ὀκτωβρίου τρέγοντος ἔτους καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ ὑπὸ χρονολογίαν 31 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγγράφου πληρεξουσιότητος τοῦ Κ. ταμῖα τῆς διοικήσεως Βοιωτίας ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως μετέβην εἰς τὴν θέσιν ἀλογοπαζαροῦ ἐν τῇ πόλει τῆς Λεβαδίας καὶ ἐνήργησα συμφώνως μετὰ τῶν ἀριθ. 954 καὶ 957 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀναγκαστικῆν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς κατ' αὐτὴν τὴν θέσιν κειμένης οἰκίας ὑπ' ἀριθ. 273 τοῦ Κ. ἀναγνώστου Παπαῦ Γεωργοπούλου κατοικοῦ Λεβαδίας ἐγγραφείσης παρὰ τοῦ δημοσίου ὑποθήκη εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου Λεβαδίας διὰ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ δυνάμει ὁμολογιῶν γενομένων διὰ ἐνοικιάσεις προσέδων, πρὸς ἐξασφάλισιν δραχ. 6996 λ. 66 συνορευομένης τῆς διαληφθείσης οἰκίας καὶ ἀνατολὰς μετ' ἐθνικὸν ἐρείπιον, κατὰ δυσμάς μετ' Ἰωάννην Μάρκον, κατ' ἄρκτον μετ' δημοσίαν ὁδὸν καὶ κατὰ μεσημέριαν μετ' Σπύρον Ζαῖμην, ἐκτιμηθείσης παρὰ τοῦ δημοσίου παρέρου τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Λεβαδίας Κ. Τριανταφύλλου Μπιτζίχατζή παρὰ τῶν προσκληθέντων δύο ἐνηλικίων μαρτύρων ἀσχετῶν συγγενείας Κ. Ναοῦμ Γκίλια πραγματογνώμονος καὶ Κωνσταντίνου Δημητρίου Εὐρυκαίου ἐμπόρου, ἀμφοτέρων κατοίκων Λεβαδίας καὶ παρ' ἐμοῦ διὰ δραχ. 4,200 ἀπόντων τοῦ τε Κ. ταμῖα καὶ τοῦ ὀφειλέτου.

Ἡ παροῦσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα ὑπεγράφη παρὰ τοῦ δημοσίου παρέρου, παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ παρ' ἐμοῦ, ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς θέλουσι κοινοποιηθῆναι ὅπου τοῦτο διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου.

Ὁ πρόεδρος Τριανταφύλλος Μπιτζίχατζής.

Ὁι μάρτυρες Κωνσταντ. Δημητρίου.

Ναοῦμ Γκίλιας.

Ὁ κλητὴρ Κ. Μηλιούρης.

(Αριθ. έγγραφ. 1779).

(3)

(Αριθ. πρωτοκ. 697).

(Πλ. 470).

Ἐκθεσις κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Σεπτεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους, ἡμέραν δευτέραν, ὥραν 2 μ. μ. ἐν Σαρμουσακλῇ τῆς Φθιώτιδος, ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ παρὰ τῶ ἐν Λαμῖα δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, παραλαβὼν τὸν δημοσικὸν παρέρου τοῦ δήμου Λαμίας κύριον Γεώργιον Παπαῦ Ἰωάννου, καὶ τοὺς δύο ὑποφαινόμενους μάρτυρας μετέβην εἰς Σαρμουσακλὴν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 141 ἀδείαν τοῦ κυρίου προέδρου τῶν ἐν Λαμῖα πρωτοδικῶν καὶ κατὰ τὴν ἀναφορὰν ἀπὸ τῆς τοῦ περασμένου Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ταμῖα τῆς διοικήσεως Φθιώτιδος, καὶ κατέσχον μετ' ἑνὸς δημοσικῶν παρέρου τοῦ δήμου Λαμίας ἐπὶ μιᾶς ψήφου τοῦ ὀφειλέτου Ἀθ. Τζιγγα, ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον δραχμῶν 3636: 87, ἧτοι δραχμῶν τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίας τριάκοντα ἕξ, καὶ λεπτὰ 87, τὰς ὁποίας ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον, καὶ κατὰ τὴν παραγγελίαν πρὸς ἐμὲ μετέβην καὶ κατέσχον ἐπὶ μιᾶς ψήφου, ἧτοι ἐν μερίδιον ἐνοχῆς εἰς τὸ χωρίον Σαρμουσακλῇ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἀθ. Τζιγγα, καὶ ἐξετιμήθη τὸ διαληφθέντος μερίδιον ψήφου παρὰ τοῦ παρέρου Παπαῦ Ἰωάννου διὰ δραχμῶν τέσσαρας χιλιάδας ἀριθ. 4000 καὶ γεινιάζει ὁ διαληφθείς ψήφος μετὰ τοὺς ἄλλους, ὅτινες ἔχουν ἐκεῖ ἐνοχὴν εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, καὶ διορίζεται ὁ πλειστηριασμὸς μετὰ ἐκτὼ ἐβδομάδας ἀπὸ σήμερον τὴν ἐρχομένην κυριακὴν, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀκτὼ ἐβδομάδων, ἀφοῦ ἡ παροῦσα δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, κατὰ τὰς 10 ὥρας π. μ. καὶ τελειῶναι εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς τὸν πλειστηριασμὸν, θέλει παρευρεθῆ ὁ εἰρηνοδικὸς Λαμίας Κ. Βασίλειος Δ. Π. Ἰωάννης, ὁ πλειστηριασμὸς θέλει γενῆ εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως Λαμίας, ἐνώπιον τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Κ. Πούλιου Σωτηριάδου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν ἐπιμελεία τοῦ Β. ταμῖα τῆς διοικήσεως Φθιώτιδος, καὶ θέλουσι κοινοποιηθῆναι ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐκθέσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀντίγραφα, ὅθεν συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παρέρου τοῦ δήμου Λαμίας Κ. Γ. Παπαϊωάννου καὶ τῶν ὑποφαινόμενων δύο μαρτύρων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν κλητῆρος, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παρέρου Γ. Π. Ἰωάννου, καὶ παρὰ τῶν ὑποφαινόμενων μαρτύρων, καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν κλητῆρος.

Ἐν Λαμῖα, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος Γ. Παπαϊωάννου.

Ὁι μάρτυρες διὰ τὸν ἀγρᾶμματον Δ. Βήρσιου ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Κωνσταντῆς Ἰωάννου, Κωνσταντῆς Ἰωάννου.

Ὁ παρὰ τῶν ἐν Λαμῖα πρωτοδικῶν κλητῆρ Ἰωάννης Ἀναστασίου.

Ἐκθεσις κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Σεπτεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους, ἡμέραν δευτέραν, ὥραν 2 μ. μ. ἐν Σαρμουσακλῇ τῆς Φθιώτιδος, μετέβην ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ παρὰ τῶ ἐν Λαμῖα δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 184 ἀδείας τοῦ κυρίου προέδρου τῶν ἐν Λαμῖα πρωτοδικῶν, παραλαβὼν καὶ τὸν δημοσικὸν παρέρου τοῦ δήμου Λαμίας Κ. Γεώργιον Παπαϊωάννου καὶ τοὺς δύο ὑποφαινόμενους μάρτυρας μετέβην εἰς θέσιν γεφυράκια καὶ κατέσχον τὸ εἰρημένον τζαῖριον τοῦ ὀφειλέτου Γεωργίου Μαρῖνου ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον δραχ. 1231 καὶ λεπ. 54, ἧτοι δραχμῶν χιλίας διακοσίας τριάκοντα μίαν καὶ λεπ. 54, τὰ ὅποια ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον καὶ κατὰ τὴν παραγγελίαν πρὸς ἐμὲ κατέσχον τὸ εἰρημένον τζαῖριον ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι πέντε ἀρ. 25 τὸ εἰρημένον τζαῖριον συνορεύει μετὰ τὰ γεφυράκια, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο ἡμισυ ὅπου ἠγόρασεν ὁ αὐτὸς Γεώργιος Μαρῖνος ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ Καρραχουσίναγα, καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν τῶν γεφυριῶν ἐπὶ τρίτην καμάρην καὶ κατέσχον τὸ εἰρημένον τζαῖριον μετὰ τὸν δημοσικὸν παρέρου τοῦ δήμου Λαμίας κύριον Γεώργιον Παπαϊωάννου, καὶ μετὰ τοὺς δύο ὑποφαινόμενους μάρτυρας, καὶ ἐξετιμήθη τὸ εἰρημένον τζαῖριον ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι πέντε ἀρ. 25 διὰ δραχμῶν τὸ κάθε στρέμμα δεκαπέντε ἀριθ. 15 τὸ ὅλον συνιστάμεον δραχμῶν τριακοσίας ἐβδομήκοντα πέντε ἀριθ. 375, ἐξετιμήθη παρὰ τοῦ παρέρου καὶ παρὰ τῶν ὑποφαινόμενων μαρτύρων, καὶ συνορεύει ἀφ' ἐνὸς μέρους μετὰ γεφυράκια, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος μετὰ σύνορον Κόμητος, καὶ μετὰ τρίτον μέρος μετὰ τζαῖριον τοῦ Χρήστου Ζυγούρη, καὶ μετὰ τέταρτον μέρος μετὰ Τζαλότας τοῦ Σαρμουσακλῇ καὶ διορίζεται ὁ πλειστηριασμὸς μετὰ ἐκτὼ ἐβδομάδας ἀπὸ σήμερον, ἧτοι εἰς τὴν ἐρχομένην κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀκτὼ ἐβδομάδων, ἀφοῦ ἡ παροῦσα δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἀπὸ τὰς 10 π. μ. καὶ τελειῶναι εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς τὸν πλειστηριασμὸν θέλει παρευρεθῆ ὁ εἰρηνοδικὸς Λαμίας Κ. Βασίλειος Δ. Περραιβός, ὁ πλειστηριασμὸς θέλει γενῆ ἐδῶθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Κ. Πούλιου Σωτηριάδου καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν ἐπιμελεία τοῦ Β. ταμῖα Φθιώτιδος καὶ θέλουσι κοινοποιηθῆ ἀντίγραφα τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην, καὶ κατὰ τὸν νόμον, καὶ οὕτως συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ δημοσίου παρέρου, καὶ παρὰ τῶν ὑποφαινόμενων μαρτύρων, καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν κλητῆρος.

Ἐν Λαμῖα, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος Γεώργιος Π. Ἰωάννου.

Ὁι μάρτυρες διὰ τὸν ἀγρᾶμματον Δημ. Βήρσιου, τὸν ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Κωνστ. Ἰωάννου, Κωνσταντῆς Ἰωάννου.

Ὁ παρὰ τῶ ἐν Λαμῖα πρωτοδικεῖο κλητῆρ Ἰωάννης Ἀναστασίου.

(Αριθ. Πρωτοκλ. 686).

(5)

(Πλ. 484).

Ἐκθεσις κατασχέσεως.

Ὁ κλητὴρ τοῦ πρωτοδικεῖο Ἀργολίδος

Ἀηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν τῆς παραγγελίας πρὸς ἐμὲ δοθείσης παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμῖα ὑπ' ἀριθ. 1201 χρονολογουμένη τὴν 6 Νοεμβρίου 1837, ὡσαύτως καὶ τῆς πράξεως τοῦ γραμματέως τοῦ κακουγιδοκείου τῆς Πελοποννήσου γενομένην εἰς Ναύπλιον χρονολογουμένην τὴν 16 Ἰουνίου 1837, μετέβην εἰς Ἄργος καὶ παραλαβὼν τὸν δημοσικὸν παρέρου Κ. Γ. Ἀλπανόπουλον μετὰ τὸν ἀρχιτέκτονα Στέλιον Λαζάνην τῆς αὐτῆς πόλεως τοῦ δήμου Ἄργους, μετέβην εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου κειμένην ἰδιόκτητον οἰκίαν τοῦ Χριστοῦ Φούρα κατοικοῦ Ἄργους, γεινιάζουσα κατὰ ἀνατολὰς μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου δρόμος τοῦ ξεριά, κατὰ δυσμάς μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Γ. Προύτζου καὶ κατὰ ἄρκτον μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Γ. Κοματᾶ καὶ κατὰ μεσημέριαν μετὰ τὴν δημοσίον ὁδὸν, καὶ κατέσχον αὐτὴν διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ πληρωθῆ τὸ δημόσιον δραχ. 450 λ. 60 καὶ ποιὴν ἐξόδων δραχ. 140 καὶ τέλος χερτοσύμου τὸ ὅλον δραχ. 590 λ. 60 ὁμοῦ καὶ τῶν γεννηθσομένων ἐξόδων μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως ὅλου τοῦ χρέους. Κανὼν δὲ βάρους δουλείας δὲν ἐπίκειται εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος κατασχεθείσαν οἰκίαν ἢ ἐκτασις τῆς ἐπιφανείας τῆς καὶ ἡ ἐκτιμήσις τῆς ἐσημειώθησαν παρὰ τοῦ δημοσίου παρέρου καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος ὡς ἐφεξῆς καταμετρηθείσα δὲ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος οἰκία εὐρέθῃ μέτροι Γαλλικὰ τῆς τεκτονικῆς 70, ἐκτιμήθη τὸ καθέκαστον μέτρον ἀνὰ δραχ. 5, τὸ ὅλον αὐτῆς γῆ καὶ ὕλη δρ. 350 ὡς ἐγγιστα.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965 τῆς πολ. δικονομίας προσδιορίζεται ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος οἰκίας μετὰ ὀκτὼ ἐβδομάδας ἀπὸ τὴν δημοσιευσιν δις διὰ τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν ἡμέραν τὴν τότε προσοχῆ κυριακὴν ἢ ἑορτήν.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 967 τῆς πολ. δικονομίας, ὁ τόπος τοῦ πλειστηριαμοῦ ἐδιορίσθη εἰς τὴν πλατείαν τοῦ ἁγίου Νικολάου, θέλει δὲ ἀρχίσει μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς δωδεκάτης μ. μ. παρόντος καὶ τοῦ εἰρηνοδικοῦ Ἄργους κηρύττοντος τοῦ δημοσίου κήρυκος ἀμέσως πρὸ τῆς ἐναρξέως αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν κατὰ τὸ ἀρθρο. 961 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρο. 2 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 3 Ὀκτωβρίου 1836 Υ. Β. διατάγματος προσεφέρθη ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν τιμὴ διὰ τὴν κατασχεθείσαν οἰκίαν δραχ. 200 ἢ τιμὴ δὲ αὕτη θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐκθέσεως θέλουσι τοιχοκολληθῆ εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄργους, εἰς τὴν πλατείαν τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ εἰς τὴν κατασχεθείσαν οἰκίαν καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ὀφειλέτην Χρήστον Φούρα, δι' ἐπιμελείας τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν διοικητικοῦ ταμῖα Ἀργολίδος

« ιδιότητες και ο προθυπουργός Ρουθάρδος θέλωμεν να μην ακολουθησῆ
« ως προς τὸν σκοπὸν τοῦ τοῦ παράδειγμα τῶν συνταπιτῶν του, και να μη
« συντελέσῃ και αὐτὴ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σχεδίων τοῦ ἐντολέως;»
Ἀπέχουσι πολλὸ τῆς εὐσημοσύνης, ἢ ὅπως ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν νόμον
§ 20 ἐδάφ. β'. τῶν περὶ ἐξυβρίσεως κ.λ. νόμου· εἰς τὰς συζητήσεις τῶν
πράξεων τῶν ὑπουργῶν, εἶναι ἐπομένως δυστημίαι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως
και τῶν πράξεων αὐτῆς.

Διὰ ταῦτα

Κηρύττει τὸν Δημήτριον Κ. Τρέτσικιν ἐκ Λεσβαδίας, ἐτῶν 26 ὑπεύθυνον
συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ἢ Ἀθηναῖ ἔνοχον, ὅτι διὰ τῶν εἰς τὸ ἀπὸ 4
τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 409—Ι. φύλλον τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος
εἰς τὰ διάφορα, σελίδα 2029 ἐκφράσεων του, ἐδυσφήμησε τὴν Κυβέρνη-
σιν και τὰς πράξεις αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως·

Ἀκροασθὲν τὸν ἀντεισαγγελέα·

Ἀκροασθὲν τὸν συνήγορον τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου·

Συμφθὲν κατὰ τὸν νόμον·

Ἐπειδὴ ἡ πράξις τῆς ὁποίας ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης
τῆς ἐφημερίδος ἢ Ἀθηναῖ Δημήτριος Κ. Τρέτσικας, προβλέπεται ἀπὸ τὸ
πρῶτον μέρος τοῦ α. ἐδάφ. τοῦ 20 ἄρθρ. τῶν περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει και
περὶ τύπου νόμου λέγον οὕτως· ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν ἢ εἰς δημο-
σίους τόπους παρόντων πολλῶν ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν
παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακρινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον δυστημεῖ, λοι-
δορεῖ με περιφρονητικὸν χλευασμὸν, ἢ δι' ἀπειλητικῶν ἢ στασιαστικῶν
ἐκφράσεων προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, ἢ προσταθεῖ
να διεγείρῃ μῖσος ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν πράξεων
τῆς, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ὅστις ὁ-
μως ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν
Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.— Διὰ τῆς
παρούσης διατάξεως δὲ ἐμποδίζεται ἡ ἐλευθέρως τῆς εὐσημοσύνης συζητήσε-
ως τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 37 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευ-
θεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἀποτελεῖ ἰδι-
αιτέρην τινὰ ἐπιβαρύνουσαν αἰτίαν.— Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλ-
λεται πάντοτε ἐκτὸς τῆς φυλάκισεως, και χρηματικὴ ποινὴ ἑκατὸν μέχρι
δύο χιλιάδων δραχμῶν, εἰς δὲ τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς ἐφημερίδος
ἢ τοῦ περιοδικικοῦ σαγγράμματος, ἐπὶ μὲν κακουργημάτων κατακρινώσκειται
συγχρόνως και παῦσις τοῦ ἐπιτηθεύματός του παντελῶς, ἐπὶ δὲ πλημ-
μιλημάτων κατὰ μὲν πρῶτην και δευτέραν φορὰν δύναται να ἐπιβληθῆ
παῦσις προσωρινὴ ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπιβάλλε-
ται πάντοτε παῦσις τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, ἐν δὲ οὗτος περιπέση και αὐ-
θς εἰς τοιοῦτον πλημμελημα παύεται ὀλοτελῶς·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 39 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου, πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπό-
φασις ἀφορώσα τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναγόμενα κακουργήματα ἢ πλημμελή-
ματα, πρέπει ἅμα κατασταθῆ τελεσίδικος, να δημοσιεύεται διὰ τριῶν
παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου προσδιοριζομένων ἐγγράφων ἐφημερίδων,
ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων με δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος.—
ἔν δὲ ἡ κατηγορία ἔχει ἀντικείμενον ἐγγράφον τινὰ ἐφημερίδα ἢ περιοδι-
κὸν σύγγραμμα ὁ ἐκδότης χρεωθεῖ να καταχωρήσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του
ἐφημερίδα τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῶν ὁκτῶ προσεχῶν ἡμερῶν, ἄλλως ὑπο-
βάλλεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἴκοσιν ἐπὶ διακοσίων δραχμῶν και ἀνα-
γκάζεται να τὴν καταχωρήσῃ·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 40 ἄρθρ. τοῦ αὐτοῦ νόμου, πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπό-
φασις τοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐπακόλουθον και τὴν δήμευσιν τοῦ κατακρινθέν-
τος συγγράμματος·—

Ἐπειδὴ τὸ νεκρὸν τοῦ παραβιασθέντος νόμου εἶναι περίστασις ἣτις εἶναι
δικαίον να ληρθῆ ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέτρειν τῆς ποινῆς·

Διὰ ταῦτα

Καταδικάζει τὸν Δημήτρ. Κ. Τρέτσικιν. ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς
ἐφημερίδος ἢ Ἀθηναῖ εἰς τρίμηνον φυλάκισιν, εἰς χρηματικὴν ποινὴν
δραχμῶν ἑκατὸν και εἰς τὰ ἐξόδα τῆς παρούσης δίκης.

Διατάττει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως δαπάνη τοῦ κατα-
δικασθέντος διὰ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Ταχυδρόμου, τῶν Ἀγγελιῶν και τῆς
Νομικῆς, πρὸς δὲ και εἰς τὴν ἰδίαν ἐφημερίδα τῆς Ἀθηναῖς, ἅμα ἡ ἀπό-
φασις κατασταθῆ τελεσίδικος.

Διατάττει και τὴν δήμευσιν τοῦ κατακρινθέντος φύλλου τῆς ἐφημερίδος
ἢ Ἀθηναῖ ὑπ' ἀριθ. 490—Ι. και ὑπὸ χρονολογίαν 4 τοῦ ἐνεστῶτος
μηνός.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὸν παρὰ τῷ δι-
καστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέα.

Ἀπεφασίσθη και ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν τριακιστὴν πρῶτην Δεκεμβρ.
τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακκοιστοῦ τριακκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους.

Ὁ πρόεδρος, Ν. Φλογαίτης
Χ. Λυγερνός.
Α. Βελισσάριος
Γ. Γρυπάρης.
Ι. Μ. Μαυρογορδάτος.
Ὁ ὑπογραμματεὺς, Π. Γαλιάνοπουλος.

ΚΑΝΑΝΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 1517).

(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 664).

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ἑλέγκω Τζαγκάτη, κά:οικος Σίφνου, συνοικοῦσα και συζῶσα
εἰς τὴν νῆτον Κένν με τὸν Νέσωα Φαζιώτην, καταγορεῖται, ὅτι κατὰ τὸ

ἔτος 1831 ἀνεχώρησεν ἐκτῆς οἰκίας τοῦ Νέσωα Φαζιώτη, ἀπόντος τοῦ-
του, λαβοῦσα μετ' αὐτῆς ἐν κούτιον με διάφορα πολύτιμα εἶδη, τὸ ὅποιον
εἶχεν ἐμπιστευμένον εἰς αὐτὴν εἰς τὴν ἐκ Κέας ἀναχωρησίν του, καθὼς και
διάφορα ἄλλα εἶδη φορεμάτωντου, πράξις, ἣτις προβλέπεται ἀπὸ τὸ κεφάλ-
λαιον α. § ογ. τοῦ ἐγκληματικοῦ ἀπανθίσματος, ἰσχύοντος καθ' ἡν ἐποχὴν
ἐτελέσθη ἡ πράξις αὐτή.

Ἐπειδὴ ἡ κατηγορουμένη εἶναι ἀποῦσα και ἀγνοεῖται ὁ τίπος τῆς δια-
μονῆς τῆς.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐγγράφα τῆς κατ' αὐτῆς δικογραφίας, δύναμι και
τῶν ἄρθρων 193 και 194 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

1.) Προσκαλοῦμεν τὴν ὠλέγκω Τζαγκάτη Σιφνίαν, διὰ τοῦ παρόντος
κλητηρίου ἐπικρίματος, κατηγορουμένην ἕνεκα κλοπῆς, πρᾶξις κατὰ
τὸ ἔτος 1831 να ἐμφανισθῆ ἐνώπιόνμας ἐντὸς τριῶν μηνῶν, διὰ να ἐξετα-
σθῆ και ἀπολογηθῆ εἰς τὴν κατ' αὐτῆς κατηγορίαν.

2.) Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπικρίματος ἀνατίθεται εἰς
τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐνταῦθα Κ. εἰσαγγελέως, κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθ.
194 τῆς πινικῆς δικονομίας.

Ἐν Σύρῳ τὴν 17 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ Ἀνακριτῆς Ν. Γ. ΠΓΓΑΕΣΗΣ.

Ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς Α. Γ. Κουρούκφας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 436.)

(1)

(Ἀριθ. πρωτοκ. 677.)
(Πλ. 454.)

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν
Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ὁ συμβολαιογράφος Αἰγιαλείας Κ. Ἀναγνώστης Ἀλεξανδρόπουλος διὰ
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1422 ἐγγράφου του μᾶς ἐγνωστοποίησε τὴν παρ' αὐτῷ
ὑπαρξιν διαθήκης τῆς ἀποβιώσασης Ἑλένης συζύγου Ἀνδρέου Κωνσταντί-
νου Κουτσοποδιώτου.

Τὴν διαθήκην ταύτην ὀφείλοντες να δημοσιεύσωμεν δύναμι τοῦ ἄρθ.
195 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων και συμβολαιογράφων νόμου,

Προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ἀποβιω-
σάσης να ἐμφανισθοῦν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν
πρῶτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῆ ἡ
παρούσα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, ὅτε θέλει ἀπαγγελθῆ τὸ ἐμ-
περιεχόμενον τῆς εἰρημένης διαθήκης.

Ἡ παρούσα δηλοποίησις να δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγε-
λιῶν, και να τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Πάτραις τὴν 15 Δεκεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος Ι. Γ. ΠΑΝΑΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Ν. Δ. Σεῖδόπουλος.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 435.)

(2)

(Ἀριθ. πρωτοκ. 676.)
(Πλ. 453.)

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ, ὅτι

Ὁ Συμβολαιογράφος Αἰγιαλείας Κ. Ἀναγν. Ἀλεξανδρόπουλος, διὰ τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 1422 ἐγγράφου του μᾶς ἐγνωστοποίησε τὴν παρ' αὐτῷ ὑπαρξιν
διαθήκης τῆς ἀποβιώσασης Ἀναστασίας θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Δολιοῦ και συ-
ζύγου Ἰωάν. Θεοφύλοπουλου.

Τὴν διαθήκην ταύτην ὀφείλοντες να δημοσιεύσωμεν δύναμι τοῦ ἄρ-
θρου 195 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων και συμβολαιογράφων
νόμου·

Προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ἀποβιωσά-
σης να ἐμφανισθοῦν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν
πρῶτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῆ ἡ
παρούσα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, ὅτε θέλει ἀπαγγελθῆ τὸ ἐμ-
περιεχόμενον τῆς εἰρημένης διαθήκης.

Ἡ παρούσα δηλοποίησις να δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγε-
λιῶν και να τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Πάτραις τὴν 13 Δεκεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος. Ἰωάν. Γ. Πανᾶς

Ὁ ὑπογραμματεὺς Ν. Δ. Σεῖδόπουλος.

(Ἀριθ. ἐγγράφου 218).

(3)

(Ἀριθ. πρωτοκόλλου 666.)
(447 ἔξ.)

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν.
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας ἀφ' ἧς καταχωρηθῆ τὸ παρὸν πρόγραμμα εἰς τὴν
ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικα-
στηρίου τούτου εἰς ἡμέραν και ὥραν συνεδριάσεως ἢ διαθήκη τοῦ ἀποβιώ-
σαντος Ἰακώβου Ν. Δελέντα, ἐκ Θήρας.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα να καταχωρηθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν
και τοιχοκολληθῆ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐν Σύρῳ τὴν 24 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς Ιω. Στεκούλης.